

૭૮૬

જારી તઆલા કરમાવે છે કે,

“મારા તે બંદાઓને (અથ નબી) ખુશ ખબરી સંભળાવી દેશે
કે જેઓ વાતો સાંભળે છે, (અને) તેમાંથી ચારી વાતની
તાબેદારી કરે છે, એજ લોકોને અહીં તઆલાએ હીદાયત
કરી છે, અને એઓજ અકલમંદ છે.”

શમશીરે સદાકત.

અથવા

હુસામુલ હરમૈનનું પોકળ.

રથી અને છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર—

હાશિમ યુસુફ બરૂયા. “માર.”

ઈશાઅતુલ ઉલુમ.

મદ્રસા મોહમ્મદીયા અરબીયા ઈસલામીયા. રહિર.

હારમાળા નંબર ૨૦

આવૃત્તિ પહેલી.

— — — — —

પ્રત પાંચ હબ્બર.

કેટલાક સાહેબો તરફથી બેટ.

— — — — —

સન ૧૯૨૬. ઈસ્વી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૭૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રત્નમશાઈ ૨૧૮૩૮

વિષય ૫૭:૫૨

નિમિત્તી મુળકાનહુ વ તઆલા

વરસલાતો વરસલાતો અલા રસુલેહી મનિર્તલા.

એહલે હસલામની ખીદમતમાં મારે આ નાનકડું પુસ્તક ધરે તે પહેલાં જણાવવાની રજા લઉં છું કે માર્ તા. ૨૬-૧૨-૨૫ ને ર.જ એક ધણેજ વિચિત્ર મુનાજરો રાંદેરમાં થઇ ગયો, જેમાં ખીદમતીઓ તરફથી મુનાજર, નામના કહેવાતા મોલવી હજમત અલી લખનવી ખીદમતી, અને એહલે સુજત વલ જમાઅત તરફથી મુનાજર, શેરે સુજરાત મોલાના મૈલતી હાફેજ મોહમ્મદ હુસૈન રાંદેરી સાહેબ હતા. મુનાજરોનો વિગનવર એકવાલ તો પરચાઓના રૂપમાં ધણા સાહેબો તરફથી પ્રગટ થઇ ચુક્યો છે, એટલે બધી વિગતનો ખુલાસો ન કરતાં માત્ર હુંકમાં એટલું જ જણાવું છું કે મુળ આખન મુનાજરાની એ હતી કે ખીદમતીઓ હકરાતે દેવમંદુર ક્ષેત્ર સામેન કરશે પણ એ વાતનું છેવટ એવા સમયોમાં આવ્યું કે “હિંદુસ્થાન ઇસ્લામની અક્ષરે અક્ષર મોહમ્મદમાં નથી. એ તમે તેના અક્ષરે અક્ષર કાઢી આપો તો હું મારી હાર કબુલવા તૈયાર છું અને હવે હું બીજા કોઈ પણ વિષય ઉપર વાદવિવાદ કરવા માંગતો નથી.”

ઉપલાં વાક્યો ખીદમતી સાહેબના છેવટ સુધી રહ્યાં એટલે મુનાજરોને છેલ્લી સલામ કરવી પડી. એ આખતનો ધણો ખુલાસો મેં મારા હેન્ડબીલમાં છપાવ્યો હતો, અને આ પુસ્તકના એવા બેહતાનમાં એ આખતનો સંપૂર્ણ ખુલાસો છે. તે બે વાંચનાર જોશે તો જણાઈ આવશે. મુનાજરા પછી એહલે ખીદમતનાં પણ ધણા પરચાઓ છપાઈ બહાર પડ્યા. તે બે કોઈ મુનાજરામાં હાબર રહેલો માણસ જોશે તો તે પરચાઓના જુક માટે અલખમાન, અલહરીકના જબ્દો વાપરવા વગર રહેશે નહીં. ખેર એ મુનાજરા પરથી મારી સમજમાં એ વાત આવી કે બીચારા અમજુ લોકોને બેહકાની માત્ર પૈસા કઢાવવાને માટે એઓ એહલે હકને કાફેર કહેવામાં પોતાને ધણા બહાદુર સમજે છે, અને માત્ર પોતાની દોષ્ટ પ્રવા કાઢી મુજરાહ થાય તેની પણ પરવા કર્યા વગર જેમ ધ્યાનમાં આવે તેમ બકવો કરે છે. અને એ નિય નેમમાં ફાવવા એઓએ પોતાનું હથ્થાર હુસામુલ હરમૈન બનાવ્યું છે. હવે એ કીતાબ કેટલી બધી તરકડી છે, તે જણનારાઓ તો જાણે છે. પણ જોઓ અંજણ છે, અને જોઓ હું પણ સારી રીતે જાણુના નથી. તેઓની જાણ માટે મેં મજકુર કીતાબ લખવી યોગ્ય ધારી પબલીક સનમુખ ધરી છે. બે કે હુસામુલ હરમૈનનું પોક્કા હુંદું રિસાલાઓએ તો કમારનું પ્રગટ કરી દીધું છે. પણ ખાસ કરી મુજરાતમાં મુજરાતીમાં એવું પેક્કા પ્રગટ કરવું જરૂરી ધારી મેં આ રિસાલો લખ્યો છે.

વાંચનાર બે એને પુરો જોશે તો તેને ખાતરી થશે કે ખરી હકીકત શું છે. મેં દરેક બેહતાનોને બેહતાન સામેન કરવા માટે બન્ને પક્ષની કીતાબોનીજ ઇજારત કામમાં લીધી છે કે જેમી કાઢી પણ માણસ નકાર ન કરી શકે.

આમ લોકોથી આ વાત જાની નથી કે ખીદમતીઓની મંજૂરીમાં અને મુજરાતમાં માત્ર મુજરાતીઓ, તાલુકા પરનો, મિરાસીઓ, અને અલખ બનારસીઓ વગર બીજા કોઈ પણ

એહલે ઇસ્લામાંથી નથી. એઓની અકબર વાંચેલો જો નોંધાય તો કહેવું હશે, અને કહેવું હશે એવું બીજું કંઈ નથી. અને વાંચેલોમાં માત્ર એહલુલ્લાહને માથે બોક્સી અને તાલેરના પરત્વી જેવી સુદે રસબોની બુનયાદને મળવું કરવા વગર બીજું કંઈ નથી. એઓની સીમાદ કારકીદીનું જે વિગતવાર જ્ઞાન કરવા એસીએ તો મેટાં પુસ્તકો લખાય પણ હું તો એવી નબળાઈમાં હેલું કેટલું પત્રક કરતો નથી. મેં તો આ પુસ્તકમાં માત્ર જે જાણતો આમ લોકોને જણાવવી જરૂરી હતી તેજ જણાવી દીધી છે.

મને હેરત થાય છે કે હાલમાં એઓના જે મુનાજરો છે તેઓએ એહલે સુન્નત વલ જમા અતના અસંખ્ય ખાસકાઓ ખાધાં છતાં હજી પણ મસતકની આમડીને જેવી ને તેવીજ ભતાવે છે. અને તો લાગે છે કે શયતાનની આમડી પણ એટલી બધી બેહવા ન હશે. બીજી હેરત પમાટે એની વાત એક એ છે કે એઓના ચુરે ધંડાલોની સવારી જ્યાં નીકળે છે ત્યાં તેમની પાછળ સો પ્રયાસ મિરાસીઓ, સો પ્રયાસ અબજુ ખનારસીઓ, પીકાંઓમાંથી હાડ તાડી પીને હાલમાં મોટી લોકોને લઇને ફરે છે. એથી ખુદા જાણે એઓની શું મતલબ હશે? પણ જાહેરી દેખાવ પરથી તો જણાય છે કે કોઇ જબરદસ્ત છુટારો પોતાની સોસાયટી સાથે ફરવા નીકળ્યો છે.

છેવટે ટુંકમાં જણાવવાનું કે મેં દરેક ખાખતનો વિગતવાર ખુલાસો મુળ ઇબ્નારતમાં લખ્યો છે જેથી આ જગ્યાએ વધુ લખાણ કરવાની જરૂર નથી. અને છેવટે કહીશ કે જો મારી કોઇ જગ્યાએ કંઈ ઇબ્નારત વિગેરેમાં જુદા થઇ હોય તો તેથી મને વાંચક વર્ગે ફરગુનર કરશે. અને છેવટનો મારો પોશ્વર એ છે કે તમામ સ્તુતિ રખમુલ આલમીનને માટે છે; અને દુરૂદ, અને સલામતીઓ તેના ખ્યારા હખીમ મોહમ્મદ મુસ્તુફા (સલ)ને માટે, અને તેમની આલ, તથા તમામ મોમીનોને માટે.

આર.

રંદેર તારીખ પખી ફેબરવારી ૧૯૨૬

મિત્રમીહી સુખહાનહુ વ તઆલા.

હમ્મો સલાત પછી એહલે ઇસલામની ખીદમતમાં ગુઝારીશ છે કે આજ લાંગા વખતથી આપણે જાણીએ છીએ કે સુખત વલ જમાઅનના ફત્વયા મર્ગ આલીમોની શાનમાં બનાવટી બોહતાનોના આધારે નીચ ફુમશા તેઓના અકાયદની ઉપર કરવામાં આવે છે. આજ વરસો ચયાં આપણે જાણીએ છીએ કે દેવખંદી અને બરેલવી આલીમોમાં કેટલાક મસઅલાઓમાં મતફેર ચાલે છે. તેમાં બન્ને પક્ષે તરફથી પગલીકની જાણુ માટે, તથા પોતાના મતની મજબુતી માટે દાખલા દલીલો રીસાલાઓના રૂપમાં પ્રગટ કરવામાં આવે છે. એ વાત એ પ્રત્યે લક્ષ આપવાવાળાઓથી છાની નથી.

આમ રીતે આ વાત તો મનાયલી છે કે બ્યારે એક માણસ આજુજ થઈ જાય છે ત્યારે તેની જીભ લાંબી થાય છે. તેવીજ રીતે એનું છેવટ આવ્યું. બ્યારે સનદી દાખલા દલીલોથી બરેલવી પક્ષ આજુજ થઈ ગયો, ત્યારે ગાળ ગશેચ તથા બનાવટી બોહતાનોને સામા પક્ષને સુખ કરવાને માટે પોતાનો આધાર બનાવ્યો, કારણકે એઓ એટલું તો જાણતા હતા કે જ્ઞાનદાર આલીમોની સામે બ્યારે આપણે એવું વર્તન ચલાવીશું તો જરૂર તેઓ પોતાની જ્ઞાનનો ખયાલ કરશે. પણ જ્ઞાનદાર છે દેવખંદીઓને કે મસઅલાઓની તેહકીકમાં આવ્યા જુઝા શબ્દોનો ઉપયોગ એક ઇસલામી હોવાની શાનથી તદ્દન બેઅજબીબર્ગો સમજી પોતાનું વર્તન સબ્યતાના માર્ગથી જાણીએ હકાલ્યા વગર એઓની ન ખમી સકાય એવી અસબ્ય રીતને પણ ખમી. કારણકે ન્ને એમ ન કરે અને સુપકાદી અખતાર કરે તો અમણુ લોકો પર તેથી શું અસર થશે તેનો ખયાલ કરી સુધી રક્ષાને મુસલમાનોનાં હરેમાંથી સહાને માટે નાચુક કરવા પોતાની તમામ શક્તિઓનો ઉપયોગ કરી ધર ધર ફરી બીબ માંગી દીની તાલીમનો મદરસો દેવખંદમાં ખોલી એહલે ઇસલામની ખીદમતમાં ખમી અને બધાં સુધી પહોંચી સકયા ત્યાં સુધી તેની નાની નાની કાખાઓ ખોલી ઇસમે મુસલમાનોને મુસલમાની રીત આજુજ અને એક ચોટી સખામાં સનદ પ્રત્યેક આલીમે અજુજ

સુધીમાં બહાર પાડ્યા, કે એઓ આજ નવેળા બીદઅતો, અને ધુમ્પાડીએને માથે કરવા કમ તોડ કોશીશ કરી રહ્યા છે. એ વાત વર્તમાન થતોના જોનાર, અને દીવી ચોતારનાઓ પ્રત્યે લક્ષ આપનારથી છાની નથી.

ઇલ્લે દીનની તાલીમથી બીદઅતો અને દલાલતોને મીઠાવવાનો હેતુ હઝરતે દેવખંદનો હતો. એ કારણે શેતાની લશ્કરને એઓ પ્રત્યે કોષ ઉત્પન્ન થયો. કારણ કે ઇબલીસને સર્વથી વધુ ધિક્કાર ઇલ્લે દીન પ્રત્યે હતો. તેથી તેણે સામેના પક્ષનો સુકાબલો કરવા એક આલીમના દીલમાં ખોટા ખોટા વિચારો ઇસાવી તેને હસદનો ખરેખરો નમુનો બનાવી દીધો. અને તેણે પોતાના આધારના આધારે હઝરતે દેવખંદની અકસર વાતો માટે એવી હુજૂતોની ચાંગારીઓ કાયમ કાઢી કે શેતાના ફસાદની જગે જગ આગ લાગી. જે કે એહલે દેવખંદ કોઈ પણ વાત નકસી અને અકલી દલીલો વખર કરતા ન હતા. એમ છતાં એ આગને શાંત કરતાં એક સુદત વિત્તી ગઢ અને જ્યારે હવે એવી નકામી હુજૂતોથી એહલે ખરેલવીઓથી કામ ન બન્યું, ત્યારે તેઓના કલામોમાં ફેરફાર કરવા લાગ્યા. તેમાં કેટલીએક જગ્યાએ તો એક વાક્યને એક બીજી જગ્યાના એક એવા વાક્યની સાથે જોડી દીધું, કે જેથી મતલબમાં આકાશ પાતાળનો ફેર પડી ગયો. અને કેટલીક જગ્યામાં તો માત્ર પોતાની તરફથી વાક્યો બનાવી તેઓની તરફ તે વાક્યની નીસબત કરવામાં આવી. કેટલીએક જગ્યામાં તો શબ્દો તો તેજ રહેવા દીધા, પણ લખનારની સુરાદથી ઉલટું સમજાવી દીધું. એવા એવા અનેક પ્રયત્નો કરી આમ અબજી લોકોને એહલે દેવખંદથી ધિક્કાર ઉપજાવવા કોશીશો કાઢી પણ જ્યારે તેમાં પણ ધીમે ધીમે બધો ભેદ ઉધાડો પડતો ગયો ત્યારે એલમાએ હરમૈન શરીફને પાસેથી ઉપર જણાવેલી બાબતો પ્રમાણે કલામોમાં ફેરફાર કરી જાતે ત્યાં જઈ ઉંડું ચતું સમજાવી હઝરતે દેવખંદ માટે કુફનો ફતવો લીધો. અને તે ફતવોને ધણા જોર શોરની સાથે હુસાસુલ હરમૈનના નામથી પ્રગટ કાઢ્યો. એલમાએ હરમૈન શરીફને એ ફતવો તો આપ્યો, કારણ કે તેમાં એમની કલામોની ફેરફારની કરામતો હતી. પણ તેઓથી એલમાએ દેવખંદ છાના ન હતા. તેથી તેઓએ હઝરતે દેવખંદને કેટલાક સવાલો એવા પુછ્યા કે જેમાં એહલે સુન્નત વલ જમાઅત તથા વહહામીયા શીરકાનો મતફેર મજકુર હતો. અને કેટલાક સવાલો એવા પુછ્યા કે જે ઉપર એમણે સાહેબ એટલે અહમદ રઝાખાન ખરેલવી કુફનો ફતવો એહલે દેવખંદ માટે લખ્યા હતા. જ્યારે તેના જવાબો હઝરત મૈલાના મૈલવી ખશીલ અહમદ સાહેબે લખ્યા જાતે અરબ દેશ ગયા, અને તેવજી સાહેબોની આગળ બધો ખુલાસો કર્યો, ત્યારે કેવા કેવા વિષેલોની સાથે ફતવામાં ખરેલવી બીદઅતીને, અને કેવા કેવા વિરોધલોની સાથે અલ્લામા ખશીલ અહમદ અને હઝરતે દેવખંદને મનસુખ કર્યા છે, તે “અલમોહન્નદ” મંઘાવી કોઈ પણ માણસ જોઈ શકે છે. એ રિસાલો મોહમ્મદ યાહયા, મદરસા મઝહરેલ ઉલુમ, સંહારનપુરથી ચાર આનાની કાંમતે મળી શકે છે.

જે કે એહલે દેવખંદની સાથે મતફેર તો ધણા મસઅલાઓમાં હતો તેમાં કોઈ પણ અસલી વાદવિવાદને આગળ ન ધર્યો. માત્ર તે વાદવિવાદની દલીલો માટે જે રિમાલાઓ એહલે દેવખંદ તરફથી પ્રગટ થયા હતા, તેની ઇજારતોમાં ફેરફાર કરી અસલ રૂપથી તેનું સ્વરૂપ બદલી નીચે ખરેલવીએ સવાલો કર્યા છે. કારણ કે એને ખબર હતી કે એહલે અરબ દીલી બાબતે સારી રીતે સમજતા નથી. અને મોટે ભાગે તો એવા રિસાલાઓ ત્યાં સુધી જતા પણ નથી. એ વાતને સારી રીતે સમજી એવા તો જઈ કપડાંથી ચોરી મુઘલ મદરસામાં મોકલ્યા.

જાણકપટના હરમૈન શરીરિનનો ફતવો મોહનદના નામે પ્રગટ કર્યો. ત્યારે હવે કોઈ જગ્યા બાકી ન રહી. અને તેઓના રક્ષણનો કોઈ માર્ગ ન રહ્યો. ત્યારે આશુક મુક્ત સુધી તો ચુપકોટી અખત્યાર કીધી. અરે હવે માત્ર જે રસ્તો અખત્યાર કર્યો છે તે એજ છે કે જેઓ સારી રીતે હુડું પશુ જાણુના નથી, એવા અભણોની આગળ એમ સમજવવામાં આવે છે કે એહલે દેવગદ જે ફતવો એલમાએ હરમૈન શરીરિનથી લીધો છે, તેમાં તેઓએ પોતાની અસહ્ય ઈબારતને બદલી નાંખી છે. માટે એઓની કીતાબો જોવી નહીં. અને વાત વાતમાં કહેવામાં આવે છે કે જેઓ એહલે દેવગદના કુદ તથા અભયમાં શક પશુ કરે તે કાફર છે.

હાલા વાંચવાર ! આ રિસાલો દલીલો વગર એક તરફી વાતો કહેવાને માટે મેં શરૂ કર્યો નથી. હું એ રિસાલાથી તને એવી દલીલોની સાથે હક વાત સામેત કરી આપીશ કે જે દલીલોમાં કોઈ શક કે સંદેહ કરવાની તને જરાએ જગ્યા જણાશે નહીં. હું જે વાતો લખીશ તે મોટેની લખીશ નહીં. કારણ કે તેમાં તો પલટી ખાવાનો પશુ સમય મળી શકે છે. હું તો હક અને નાહકને બંને પક્ષોના રિસાલાઓથી એવી રીતે સામેત કરી આપીશ કે સોનાને સોનું અને પીતળને પીતળ તારે મોટેથી તું કહી આપશે. પશુ મારી દલીલોની સમ્યાદ માટે જે જે રિસાલાઓના હું હવાલાઓ આપું તે તારે જેવા પડશે. એ વાત હવે એટલી બધી તો ખુલ્લી થઈ ગઈ છે કે જેને માટે મત બંને પક્ષોના રિસાલાઓ વગર કશાની જરૂર પડશે નહીં. જે કે મુળ બાબત હજી શરૂ થઈ નથી. પશુ તે બાબતો શરૂ થાય તે પહેલાં મારે તમહીદન કેટલાક ખુલાસાઓ કે જે જરૂરી છે તે કરવાજ જોઈએ. મુદ્દાનો ખુલાસો તો મુદ્દાની બાબતો શરૂ થશે ત્યારે થશે તે પહેલાં હું તને જણાવવાની રજા લઉં છું કે હું આગળ લખી ગયો છું કે બરેલવી બીદઅતી શીરકાની સાથે એહલે દેવગદના સુન્નત વલ જમાઅતના સુન્ની શીરકાને મતફિર તો બધા મસઅલાઓમાં હોના પશુ એલમાએ હરમૈન શરીરિનથી ફતવો લેતી વખતે એહલે બરેલવીએ માત્ર ચાર કીતાબોના ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેની હકીકતથી કલામોમાં ફેરફાર કરી પોતાનો જાણકપટ હુસામુલ હરમૈનના નામથી પ્રગટ કર્યો છે, એજ બાબતો હાલ પગલીકનું લક્ષ ખેંચી રહી છે પશુ જે માણસે મોહનદ જોઈ છે તેની આગળ તો બધી બાબતો ઉઘાડી છે હવે જે બરેલવીએ ચાર બાબતો ચાર રિસાલાઓની પકડી બીજી બધી બાબતોને તજ દીધી છે તે આગલી બધી બાબતોમાં ટકું ન ચાલવાની ખુલ્લી દલીલ છે તેથી મારે હાલ જે સામેત કરવાનું છે. તે માત્ર એટલું જ છે કે હુસામુલ હરમૈનમાં બરેલવીએ જે ફતવા એલમાએ હરમૈન શરીરિન પાસેથી લીધા છે તે માત્ર ધોઠો આપી લીધા છે, અને અલ્લામા ખલીલ અહમદ સાહેબે જે ફતવા એલમાએ હરમૈન શરીરિન તથા સિરિયા, અને હજમના આલીમો પાસેથી લીધા છે તેમાં જરાએ સંદેહનો અજર નથી. બીજું એલમાએ દેવગદના અકાયદોથી એલમાએ હરમૈન શરીરિન તથા સિરિયા અને હજમના આલીમો એકે મને છે, એટલે હવે જે કોઈ માણસ મેહનદમાં લખાવવા અકાયદો પર બીજા કુમલો કરશે તો ઉપલા દરએક આલીમોની ઉપર પશુ ફરેલો કહેવાશે.

હુસામુલ હરમૈન, મતબએ એહલે સુન્નત વલજમાઅત, બરેલી સન ૧૩૨૪ માં છપાવલીના પાના ૫૭ થી ૫૮ના આલેમની દલીલો બરેલવી શરૂ કરે છે તેમાં ૫૭ થી ૫૮ સુધીના સદાઓ પર

મીરનાં ગુલામ અહમદ કાઠવાનીના શીરકા માટે કુદના ફવલ પોતાની ફથીલો સાથે રજુ કર્યો છે તેની સાથે એહલે દેવખંદને કાંઈ પણ સંબંધ ન હોવાનો કારણે તેની ઉપર એક અરજી કલ્યાણ કરવાની જરૂર નથી કારણ કે કાઠવાની શીરકા માટે બજાહ, દેવખંદ ત્રિગેરથી કુદના ફતવાઓ આજ વરસોથી પ્રમટ થઈ ચુક્યા છે. એ વાત કાંઈ દીની રિસાલાઓ જોનારથી છાની નથી. એ કાઠવાની શીરકા કતલ કરેર હોવાના એકશરથી કોઈ પણ મુસલમાન નકાર કરી શકતો નથી.

ઉપરી વીચતો વગર હુસામુલ હરમૈનમાં બીજા જે ચાર વિગતો છે તે માત્ર એહલે દેવખંદના ચાર મહાન આલીમોની ચાર કીતાબોના કેટલાક વાક્યો ઉપર તેં પણ ફેરફાર કરી, અથવા કોઈ જગ્યાએ મુરાદ ઉલટી સમજવી ચાર બોહનાતોનું બયાન છે. તેમાં પહેલું બોહતાન અલ્લામા મોહમ્મદ કાસિમ નાનૌતવી (૨૬) ની ઉપર તેમની કીતાબ તેહઝીર-નાસના કેટલાક વાક્યો ઉપરથી ઘડવામાં આવ્યું છે. જેની હકીકત નીચે મુજબ છે.

બોહતાન પહેલું.

ખાતેમુન્નબીવતના વિષય ઉપર.

(જુઓ હુસામુલ હરમૈન સફા ૧૦૧.) “હુસરા શીરકા વહહાખીયા અમ-સાલીયા (યાજની રસુલુલ્લાહ સલલલ્લાહો તઆલા અલયહે વસલ્લમ કે છે ચાસાત મિસ્લ મૈશુલ માનનેવાલે) જોર ખાતેમયાહ (યાઅને નખી સલલલ્લાહો તઆલા અલયહે વસલ્લમ કે સિવા જોર તબકાતે અમીનમે’ છે ખાતેમુન્નબીઈન મૈશુલ બનનેવાલે) જોર હમ સાબેકમે’ ઉનકે અહવાલ જોર અકવાલ જોર ચે કે વો શે જોર ન રહે બયાન કર ચુકે હે. જોર વો કઇ કીસમ હે. એક અમીરયાહ. અમીર હસન, વ અમીર અહમદ સહસવાનીયોંકી તરફ મનસુબ. જોર નઝીરયાહ. નઝીરહુસેન હેહલવીકી તરફ મનસુબ. જોર કાસિમયાહ, કાસિમે નાનૌત-વીકી તરફ મનસુબ. જુસકી તેહઝીર-નાસ હે. જોર ઉસને અપને ઈસ રિસાલેમે કહા હે “બલકે બીલફર્જ આપકે અમાનેમે’લી કહીં જોર કોઈ નખી હો જબલી આપકા ખાતેમ હોના બદસ્તુર બાકી રહેતા હે. બલકે અગર બીલફર્જ બાદ અમાને નખવીલી કોઈ નખી પચહા હો તો લી ખાતમીયતે મોહમ્મદીમે’ કુછ ફક’ ન આવગા. અવામ કે ખયાલમે’ તો રસુલુલ્લાહકા ખાતેમ હોના બધ માઅના હે કે આપ સબમે’ આખેર નખી હે, મગર એહલે ફેહમ પર રોશન કે તકફૂમ ચા તઆખુરે અમાનામે’ ખીજાત કુછ ફઝીલત નહી.” હાલાંકે પ્રતાવચે તતીઆ જોર અલઅશબાહ વન નઝાએર વગેરે હેમામે તસરીહ ફરમાઈ કે “અગર મોહમ્મદ સલલલ્લાહો તઆલા અલયહે વસલ્લમકો સબસે પીછલા નખી ન બને તો મુસલ-માન નહીં. ઇસલીચે કે હુઝુરે અકહસ સલલલ્લાહો તઆલા અલયહે વસલ્લમકા આખેરૂલ અખીયા હોના સબ અખીયાસે અમાનેમે’ પીછલા હોના સુફરીયાલે લીનમે’

હે” જોર કે નાની નાનોતવી હે છુએ મોહમ્મદઅલી કાનપુરી નાજિમે નહવાને
હકીમે હમ્મતે મોહમ્મદીયાકા લેખ લીયા.” વિગેરે વિગેરે.

હમ્મતે ઇબ્રાહીમો યુજશતી તરજુઓ નીચે મુજબ છે.

“ ખીએ શીરકે વહહાળીયાહ અમસાદીયાહ (એટલે રસુલુલ્લાહ (સલ) ની
જેવા છ અથવા સાત નખીઓ માનવાવાળા) અને બ્રાતેમયાહ (એટલે નખી (સલ)ની
બગર ખીબ જમીનના તબકાઓમાં છ ખાતમુનનખીઇનને મૌલુદ બાણવાવાલા) અને
અમે પહેલાં તેઓની હાલતો, અને કલામે અને એ કે તેઓ હતા અને ન રહ્યા.
જયાન કરી ચુક્યા છીયે”, અને તેઓ કેટલીક તરેહોના છે. એક અમીરયા. એની
નીસબત અમીર હસન, તથા અમીર અહમદ સહસવાનીની તરફ છે. એક નઝીરયાહ.
એની નીસબત નઝીરહુસેન દેહલવીની તરફ છે. એક કાસિમયાહ. એની નીસબત
કાસિમ નાનોતવીની તરફ છે જેની તેહઝીરનાસ છે. અને તેણે પોતાના એ રિસા-
લામાં કહ્યું છે કે “અગર આપણે માની લઇયે કે આપના જમાનામાં પણ એ કોઇ
જગ્યાએ કોઇ નખી હોય તો પણ આપનું નયુવતને તમામ કરવાવાળાં થવું કાયદા
પ્રમાણે બાકી રહે છે. અગર આપણે માની લઇયે કે નખી (સલ) ના જમાના પછી
પણ કોઇ નખી પેદા થાય તો પણ નખી (સલ) ની ખાતમીયતમાં કાંઈપણ ફેર
આવશે નહીં. આમ હોકોના ખયાલમાં તો રસુલુલ્લાહ (સલ) નું નયુવતને તમામ
કરવાવાળા થવાનો અર્થ આજ છે કે આપ (સલ) સર્વથી છેલ્લા નખી છે. મગર
સમજદારો પર રોશન થશે કે જમાનાનું આગળ પાછળ હોવું અસલી ફજીલત નથી.”
જો કે ફતાવએ તતીમ્મા અને અલઅશબાહ વજઝાયેર વિગેરેમાં ખુલાસો કર્યો છે કે
“અગર મોહમ્મદ (સલ) ને જો સર્વથી પાછલા નખી ન બાણે તો મુસલમાન નથી.
એટલા માટે કે હુઝુરે અકદસ (સલ) નું સર્વ અંખીયાની પાછળ હોવું દીનની
જરૂરીઓમાંથી છે” એ તેજ નાનોતવી છે કે જેને મોહમ્મદઅલી કાનપુરી નાજિમે
નહવાહએ હકીમે હમ્મતે મોહમ્મદીયાહનો ખેતાબ આપ્યો હતો.” વિગેરે વિગેરે.

ઉપલી ઇબ્રાહીમ હુસામુલ હરમૈનમાં અલ્લામા મોહમ્મદ કાસિમ નાનોતવી (રહ) માટે કુદનો
ફતવો હાંસિલ કરવા તેમની કીતાબ તેહઝીરનાસના ત્રણ વાક્યોને એક પછી એક પોતાની મતબય
બંધ બેસે તે પ્રમાણે ગોઠવી વચ્ચેથી કેટલાક શબ્દો કાઢી નાંખી લખવામાં આવી છે. હવે આપણે
જો પહેલાં જેવાનું છે તે એ છે કે બરક્તવીએ હુસામુલ હરમૈનમાં જે ઇબ્રાહીમ તેહઝીરનાસની
લખી છે તે તેજ તરતીબ મુજબ તેહઝીરનાસમાં છે કે નહીં. જુઓ મતબયે અઝીઝ અહમદ.
સહરાનપુર સન ૧૩૦૯માં છપાવેલી તેહઝીરનાસ સફા ૩ જે “સો અવામ કે ખયાલમે” તો
રસુલુલ્લાહ (સલ) કા ખાતેમ હોના બઈમાઆના હે કે આપકા ઝમાના અંખીયાએ
આમેકકે ઝમાનેકે બાઅદ, જોર આપ સબમે આખેર નખી હે. મગર એહલે ફેહમ
પર રોશન હોગા” કે તકફૂમ થા તઆજુરે ઝમાનીમે ખીઝાત કુછ ફઝીલત નહીં.”

અર્થ-“આમ હોકોના ખયાલમાં તો રસુલુલ્લાહ (સલ) નું નયુવતને તમામ કરવા-

માણા જવાનો અર્થ એ છે કે આપ (સહ) તો જમાનો આગળ અગ્રીવાનો બની પછી, અને આપ (સહ) સર્વથી પછી નથી હો, મનુષ્ય સમજાવેલા પર પોતાને ધરે કે જમાનામાં આગળ પાછળ હોવું અસંભવી પ્રતીતિ નથી.” વળી, આગળ જતાં સદા ૧૪. ૫૨ છે કે “જલકે અગર બીલકું આપકે જમાનેમેલી કહી કોઈ કોઈ નથી હો જખલી આપકા ખાતેમ હોના બદસ્તુર બાકી રહેવા છે.” અર્થ. “જો આપણે માની લઈએ” કે આપના જમાનામાં પણ જો કોઈ જગ્યાએ કોઈ નથી હોય તો પણ આપ નબુવતને તમામ કરવાવાળા કાયદા પ્રમાણે બાકી રહે છે.” વળી આગળ જતાં સદા ૨૮. ૫૨ છે કે “જલકે અગર બીલકું બાઅદ જમાનયે નખવી (સહ) લી કોઈ નથી પયદા હો તો ફીરલી ખાતમીયતે મોહમ્મદીમે કુછ ફકં ન આવેગા.” અર્થ. “અગર આપણે માની લઈએ કે નથી (સહ) ના જમાના પછી પણ કોઈ નથી પેદા થાય તોપણ નથી (સહ) ની ખાતમીયતમાં કાંઈ ફેર આવશે નહીં.”

ઉપરનાં ત્રણ વાક્યો જે જુદી જુદી જગ્યાએ હતાં તે ત્રણે આગળ પાછળ એટલે સદા ૧૪. ના વાક્યને પહેલાં, અને સદા ૨૮ ના વાક્યને તે પછી, અને સદા ૩ ના વાક્યને સર્વથી છેલ્લાં થું તરતીમે ગોઠવ્યાં છે કે એક પછી એક વાક્યને જે કોઈ વાંચે તો તેના દીક્ષમાં શંકા પેદા થયા વગર રહે નહીં કારણ કે અસ્લામા નૌતવીના કથામે લખ્યા અગાઉ એક કૌસમાં લખ્યું છે કે “રસુલલુહાહ (સહ)ના જેવા છે, અથવા સાત માનવાવાળા” અને બીજા કૌસમાં લખ્યું છે કે “નખી (સ) વગર બીજા જમીનના તખકાઓમાં છે ખાતમુનનખીઈને મૈ:જુહ બજુવાવાળા.” લખી પછી અસ્લામા નૌતવી (૨૬) ના ઉપર બતાવેલાં ત્રણ વાક્યોને બીદઅતીએ આપેલી તરતીય મુજબ લખી જે કોઈ આલીમની આગળ ધરે તો કુફરો ફત્વો મળવા વગર રહે નહીં.

હવે આપણે જે જોવાનું છે તે એ છે જે ત્રણ વાક્યો તેહઝીરનાસમાં છે, તેની આગળ પાછળ, તેમ તેહઝીરનાસમાં કોઈ બીજી જગ્યાએ ખરેખરીએ જે મનુષ્ય ઉપલી ઈજારત પરથી એલમાએ હરમૈન શરીફને ફસાવી છે તેની વિરુદ્ધ કોઈ લેખ છે કે નહીં. તો જેણે એ રિસાલો જોયો હશે તેનો બાપોકાર કહી આપશે કે નહીં ! અને ખરેખર! તેમજ છે. અને હવે હું એ જ બાબત એજ વાક્યોના આગળ પાછળ વાક્યોથી તથા એજ કીતાબના બીજાં વાક્યોથી સાબેત કરી આપીશ. પણ સર્વથી પહેલાં તો એ વાત મનુષ્યોને જાણવું છે કે એ કીતાબ કયા વિષય પર લખાયેલી છે. અને એ કીતાબ લખવામાં અસ્લામા (૨૬) નો મુખ્ય હેતુ શું છે? તે બાબતથી પહેલાં દરેક જણને વાકેફ થવાની સખત જરૂરત છે.

અસ્લામા નૌતવી (૨૬) એ જે બાબત એ કીતાબમાં લખી છે તેની મનુષ્ય રસુલુલ્લાહ (સ) ની ખાતમીયતને કામીક અને સંપુર્ણ સાબેત કરવાની છે. એટલે આપ (સ) પછી બીજા કોઈ પણ નખીની જરૂરત નથી. અસ્લામાએ એ કીતાબમાં જે કાંઈ લખ્યું છે તે બધાનું હક્કમાં હાંસલ એ છે કે “નયુવતનું ખતમ થવું એ તરેડથી છે. તેમાં પહેલી તરેહ તો એ છે કે નખી (સ) જમાનાના એતખારથી નયુવતના સીલસીલાને તમામ કરવાવાળા હતા. એટલે આપ (સહ) ની નયુવતનો જમાનો આગળ અથા અખીયા (અહ) ની નયુવતના પાછળ હોય. એટલે ફકર (સહ)

જાતકના જોતખારથી પણ નયુવતના સીલસીલાને તમામ કરવાવાળા હતા. અને બીજી તરફ એ જાતક કે હરત (સલ) જાતના જોતખારથી પણ નયુવતના સીલસીલાને તમામ કરવાવાળા હતા. કારણકે આમળા તમામ અંબીયાની નયુવત આપ (સલ) નીજ નયુવતની ઉપર તમામ થઇ. એથી સંપત્તિ થઇ ગયું કે નખી (સલ) જેવી રીતે જમાનાના જોતખારથી ખાતેમુનખીઇન હતા તેવીજ રીતે જાતના જોતખારથી પણ હતા. કારણ કે જે વસ્તુ બીજાઅર્થે હોય છે, તે બીજાતની ઉપર અતમ થાય છે, અને બીજાતની પાછળ સીલસીલો ચાલેનો નથી. પહેલાં જાણવું જોઇએ કે મન-તેકમાં બીજાઅર્થે તે ચીજને કહેવામાં આવે છે કે જે જાને સંપૂર્ણ ન હોય. જેને જાને સંપૂર્ણ થવા માટે કોઇ બીજા જાતની જરૂર પડે. અને બીજાત તે ચીજને મનનેડીયો કહે છે કે જે જાને સંપૂર્ણ હોય.

બીજા આગલા નખીયોની નયુવત બીજા અર્થે હતી, કારણ કે જે અગર બીજાત હોને તો નયુવતનો સીલસીલો ત્યાંથીજ તમામ થઇ જતો. પણ કોઈ પણ આગળા નખીઓની પછી નયુવતનો સીલસીલો બંધ થયો નહીં, તે પરથી સામેત થઇ ગયું કે આગળા બધા નખીઓની નયુવત બીજા અર્થે હતી. અને રસુકુલ્લાહ (સલ)ની નયુવત બીજાતનો ઝમાં બંને રીતે હતી. આમળા બધા નખીએ ની નયુવત આપ (સલ)નાજ વાસ્તાથી હતી. અને તમામ અંબીયા (અલ)ની નયુવત આપ (સલ)નોજ ફયઝ છે અને આપ (સલ)ની નયુવત બીજા કોઇનો પણ ફયઝ નથી. આપ (સલ) પરજ નયુવતનો સીલસીલો પુર્ણ થઇ ગયો છે. અને જેવી રીતે આપ હુમનના નખી છે તેવીજ રીતે નખીઓના નખી પણ છે. એ વાન બારી તઆલાએ પોતાના પવિત્ર કલામમાં ધણીજ સાફ રીતે ફરમાવી છે કે “અને અલલાહ તઆલાએ નખીઓ પાસેથી એકરાર લીધો કે તમાને કીતાબ, અને હીકમત આપી છે. પછી તમારી પાસે એક રસુલ આવશે જે તમારી કીતાબોને સત્ય ફેરવશે. તો તમો જરૂર તેની ઉપર ઇમાન લાવજો, અને તેની મદદ કરજો.” અને અંબીયા (અલ) ની પાસેથી પણ આપ (સ) પર ઇમાન લાવવા તથા આપ (સલ) ની તાબે-દારી કરવા વાવડા લેવામાં આવ્યા. તેમ આપ (સલ) નું ફરમાવતું કે “અગર મુસા (અલ) પણ જીવતા હોતો તો મારી તાબેદારી કરતો.” તેમજ ઇમા (અલ) પણ બ્યારે આસમાન પરથી ઉતરશે તો હરત (સલ) નીજ શરીઅતની ઉપર અમલ કરશે. ઉપલી દરેક વાતોથી સામેત થઇ ગયું કે હુઝુર (સલ) ની નયુવત બીજાત પણ હતી, માટે જે કોઇ માણસ આપ (સલ) ને માત્ર જમાનાના જોતખારથી ખાતેમુનખીઇન કહેશે તો કમાલ દરજની સરદારી, અને ઉવટના દરજની ખુલ્લો કહેવાશે નહીં. ઉવટના દરજની ખુલ્લો, સરદારી, શરફ, અને ફઝલ તો ત્યારેજ કહેવાશે કે આપ (સલ) ને જાત, અને જમાના બંનેના આધારે ખાતેમુનખીઇન કહેશે.”

ઉપલી મતલબનો રિસાલો તેહઝીરનાસ છે. એ બાબત હું એજ રિસાલાની ઇશારતોથી સામેત કરીશ કે જેથી કોઈ પણ મુસલમાનને એક જરાએ શક રહેશે નહીં. પણ મારે પહેલાં કુશામુલ હરમનમાં લખેલાં વાક્યોનાં આગળ પાછળના વાક્યો સમજાવવાની જરૂર છે કે જેથી તે વાક્યો શા માટે લખવામાં આવ્યાં છે તેની પુરેપુરી સમજ પડી જાય.

અલ્લામા નાનાતવી (રહ) ને પુછવામાં આવેલા એક સવાલના જવાબમાં શરઆતમાંજ કે જે સફ પોતાનો જવાબ શરૂ કરતાંજ લખે છે કે, “બાઅદ હન્દો સલાતકે કબ્લે અજે” જવાબ એ ગુઝારીશ છે કે અબ્વલ માઅના ખાતેમુનખીઇન માઅલુમ કરના આહીયે,

તાકે ફેડમે જવાબમે કુછ દીક્ષત ન હો, “સો જવાબકે ખયાલમે તો રસુલુલ્લાહ (સલ) કા ખાતેમ હોના બધમાઅના હે કે આપકા ઝમાના અંબીયાએ સામેકે ઝમાનેકે બાઅદ, ઝોર આપ સખમે આખેર નખી હે”, મગર એહલે ફેડમપર શેશન હોગા કે તકદુમ ચા તઆખખુરે ઝમાનીમે ખીજાત કુછ પ્રજીલત નહી.” ફીર મકામે મદહમે “વલા કીતરરુલલ્લાહે વ ખાતમજબીધન” ફરમાના ઇસ સુરત મેં કયુકર સહી હો સકતા હે. હાં ! અગર ઇસ વસ્કેકો અવસાફે વસ્કેમે ન કહીયે, ઝોર ઇસ મકામકો મકામે મદહ કરાર ન દીજીયે તો અલમતતા તઆખખુરે ઝમાની સહીહ હો સકતી હે, મગર મેં જાનતાં હું કે એહલે ઇસલામમેસે કીસીકો ચે ખાત ગવારા ન હોગી,” અર્થ. સ્તુતી અને દુરુદ પછી જવાબ આપું તે પહેલાં એ અરજ છે કે પહેલાં તો ખાતમુજબીધનના અર્થ જાણ્યા બેઠાં એ કે જેથી જવાબને સમજવામાં કોઈ તકલીફ ન પડે. “આમ લોકોના ખયાલમાં તો રસુલુલ્લાહ (સલ) નું નયુવતને તમામ કરવાવાળા થવાનો અર્થ આજ છે કે આપ (સલ) નો જમાનો આગળા અંબીયાના જમાનાની પાછળ અને આપ (સલ) સર્વથી છેલ્લા નથી છે. મગર સમજદારો પર તો શેશન થશે કે જમાનામાં આગળ પાછળ હોવું અસલી ફજીલત નથી.” પછી તઅરીફની જગ્યા પર “મગર અલ્લાહના રસુલ અને ખાતમુજબીધન છે” ફરમાવવું ઉપલી સુરતમાં કેવી રીતે દુરસ્ત થઈ શકે છે. હા ! અગર આ તારીફને તારીફ ન કહીએ અને આ વખાણની જગ્યાને વખાણની જગ્યા ન સમજીએ તો ખરેખર ખાતમીયત જમાનાના પાછળ હોવાના એતખારથી સહી થઈ શકે છે. મગર હું જાણું છું કે એહલે ઇસલામમાંથી કોઈને પાયુ એ વાત ગવારા ન થશે.”

ઇનસાફ ! વાંચનાર ખુદનો ખોદ કરી તારા દીનો ઇમાનનાં સોગંદથી કહે કે ઉપલી અલ્લામાની ઇખારતમાં હુસામુલ દરમૈન વાગુ વાકય છે કે નહીં ? અને કહે, કે શું ઉપલી ઇખારતથી સામેત થઈ શકે છે કે અલ્લામાનાં ૧૧ (૨૬) રસુલે કરીમ (સલ)ના પછી ખીજા છ અથવા સાત નખીએના વજુદ ને મૌજુદ માને છે ? કદી નહીં ! માત્ર ખાતમુજબીધનમાં જાતના એનેખારથી ખાતમુજબીધન સામેત કરવામાં અકમલ દરજ્જની ફજીલત સમાવલી હોવાથી જમાનાના એતખારે ખાતમુજબીધન હોવા પર જાનના એનેખારે ખાતમુજબીધન હોવાને વધુ શ્રેષ્ઠા આપે છે. હવે આપણે હુસામુલ દરમૈનમાંથી એક ખીજું વાકય લઈએ જે તેહઝીઆસના ૧૪ માં સફા પર છે

“અગર પ્રજાં કીજીયે આપકે ઝમાનેમેંબી ઇસ ઝમીનમેં ચા કીસી ઝોર ઝમીનમેં ચા આસમાનમેં કોઈ નખી હો તો! વો લી ઇસ વસ્કે નયુવતમેં આપકાહી મોહતાજ હોગા. ઝોર ઉસકા સીલસીલયે નયુવત બહુર તોર આપ પર મુખતતીમ હોગા. ઝોર કયું ન હો ! અમલકા સીલસીલા ઇલમ પર ખતમ હોતા હે, જખ ઇલમ મુમકીનતીલ બશરહી ખતમ હો લીયા તો ફીર સીલસીલયે ઇલમે અમલ કયા ચલે ! ગરજ ઇખતેતામ અગર બધમાઅના તજવીજ કીયા જાવે જો મેંને અર્જ કીયા તો આપકા ખાતેમ હોના અંબીયાએ શુઝરતાહીકી

નીચાત ખાસ ન હોગા “બલકે અગર બીલકુર્જ આપકે ઝમાનેમેંલી કહી” યોર કોઈ નથી હો જબલી આપકા ખાતેમ હોના બદસ્તુર બાકી રહેતા હે” મગરબચસે ઇત્લાફે ખાતમુનમબીઈન ઇસ ખાતકે મુકતઝી હે કે ઇસ લકુર્જમેં કુછ તાવીલ ન કીજીયે.” અર્થ. “અગર માની દ્યો કે આપના જમાનામાં પણ આ જમીન પર અથવા બીજી કોઈ જમીનમાં અથવા આસમાનમાં કોઈ નથી હોય તો તે પણ નયુવતના વસ્કમાં આપનોજ મોહતાજ થશે. અને તેની નયુવતનો સીલસીલો હર તરફથી આપનીજ નયુવત પર પુરો થશે. અને કેમ ન થાય ! અમલનો સીલસીલો ઇલમ પર પુરો થાય છે, જ્યારે ઇલમ ઇનસાનને જેટલો આપવો બનવા ભોગ હતો તે નથી (સલ) પર તમામ થઈ ગયો તો પછી ઇલમ, અને અમલનો સીલસીલો શું ચાલે ! અગર નયુવતનું તમામ થવું જો જોઈ રાખતું હોય કે જે મેં ઉપર બયાન કીધું તો આપ (સલ) નું નયુવતને તમામ કરવાવાળા થવું માત્ર પાછલા નબીઓ માટે ખાસ ન થશે “બલકે અગર જો આપણે માની લઈએ કે આપના જમાનામાં પણ જો કોઈ જગ્યાએ કોઈ નબી હોય તો પણ આપનું નયુવતને તમામ કરવાવાળા થવું કાયદા પ્રમાણે બાકી રહે છે.” પણ ખાતમુનમબીઈનનો હુકમ આ વાતને ચાહે છે કે એશબ્દમાં કાંઈ પણ તાવીલ ન કરો. (તાવીલ એટલે મન હલત અર્થ.) વ્હાલા વાંચનાર ! સોગંદ પુરક કહે કે હુસામુલ હરમેવાયું વાક્ય ઉપલી ઇમારતમાં છે કે નહીં ? જો, તે પછી જે લખે છે કે “પર ખાતમુનમબીઈનનો હુકમ આ વાતને ચાહે છે કે એ શબ્દમાં કાંઈ પણ તાવીલ ન કરો.” એ ઇમારતેજ હુસામુલ હરમેનની ઇમારતને કેવી રીતે રદ કરી છે કે હવે એમાં કોઈ પણ કસામનો સમાવેશ થઈ શકે છે ? શું ! ઉપલી ઇમારતથી અલગતા નાનોતવીનો એવો અકોદો સાબેત થાય છે કે નબી (સલ) પછી પણ ખીજ છ યા સાત નબીનું વજુદ બનવા ભોગ છે ? કહી નહીં ! હવે આપણે વીજુ વાક્ય દ્યો જે તેહઝીરનાસના સફા ૨૮ પર છે.

“હાં ! અગર ખાનમીયત બમઅના ઇત્તેસાફે ઝાતી જ વસ્કે નયુવત લીજીયે જયસા ઇસ હેચમહાને અઝ કીયા હે તો ફીર સિવા રસુલુલ્લાહ (સલ) યોર કીસીકો અફરાદે મકસુદ બીલબલકમેંસે મોમાસિલે નબવી (સલ) નહીં કેહ સકને, બલકે ઇસ સુરતમેં પ્રકત અંબીયાકી અફરાદે ખારજીહી પર આપકી અફઝલીયત સાબેત ન હોગી (બલકે) અફરાદે મુકદરા પરલી આપકી અફઝલીયત સાબેત હો જાયેગી. બલકે અગર બીલકુર્જ બાઅદ ઝમાને નબવી (સલ) લી કોઈ નબી પયહા હો તો ફીરલી ખાતમીયતે મોહમ્મદી (સલ) મેં કુછ ફક ન આયગા.” એ જાણે કે આપકે મોઆસિર કીસી યોર ઝમીનમેં !” અર્થ. “હા ! રસુલુલ્લાહ (સલ) ખાતમુનમબીઈન હોવાના અર્થ અગર આ લેવામાં આવે કે આપ (સલ) નીજ જાત નયુવતની સીફત સાથે ખાસ છે જેવી રીતે મેં બયાન કીધું. તો પછી માત્ર રસુલુલ્લાહ (સલ) અગર બીજા કોઈ પણ નબીને આપ (સલ) જેવા કહી સકતા નથી.

બલકે એ સુરતમાં માત્ર થોડલા બધા અખીયા પર આપની ક્રેડા સામેલ ન થશે. બલકે આપણે જો બીજા કોઇ નખીયોને ધારી લઈએ તો તેઓ પર પણ આપ (સલ) ની અપ્રજલીયત સામેલ થશે. ‘બલકે અગર જો આપણે માની લઈએ કે હજરત (સલ) ના જમાના પછી પણ જો કોઇ નખી પયદા થાય તો પણ આપ (સલ)ની ખાતમીયતમાં કાંઈ ફેર આવશે નહીં.’ પછી આપના જમાનાની સાથે બીજા કોઇ જમીનમાં પયદા થાય તેની શું ગણતરી ?

જુઓ સાહેબો ત્રીજું વાક્ય પણ હુસામુલ હરમૈનવાળું ઉપત્તી ઇબારતમાં આવી ગયું. શું હવે પણ લાગે છે કે અલ્લામા નાનાતાવીનો એવો અકીદો હતો કે રસુલુલ્લાહ (સલ) પછી પણ બીજા હ અથવા સાત નખીના વજીહેને દરરત રાખતા હતા. કેપકાં વાકયો સાફ રીતે પોકારી પોકારીને એમજ કહે છે કે ગમે એ રીતે માનો પણ નયુવતનો સીલસીલો તો હુઝુરે અકદસ (સલ) ની જાતે બા બરકાત પરજ તમામ થઇ જાય છે. અને જ્યારે નયુવતનો સીલસીલોજ બધ થઇ ગયો તો પછી બીજા નખી શું ને વાત શું ! જરેલવીની દજાલથી તો જુઓ કે અલ્લામાનો સામેલ કરે છે કે આપ (સલ) ખાતમુન્નખીધન જાન, અને જમાના જાનેના એતેબારે હતા. અને જરેલવી બીદઅતીએ બોહતાન આપ્યું કે આપ (સલ) ને એ ખાતમુન્નખીધન માનતો નથી. ક્યાં આકાશ અને ક્યાં પાતાળ. એ જરેલવી બીદઅતી માટે એક માણસે જે એક શેઅરને કહ્યો છે તે ખરેખર હજોજ બધમેસનો છે કે “અગર દજાલસ બર રહે ઝમીનરત=હમીનરતો હમીનરતો હમીનરત” હવે આપણે તેહઝીરનાસમાંથી ખીજાં કેટલાંક વાકયો એવાં લઇએ કે એ બીદઅતીએ બતાવેલી મતલબના તદ્દન વિરુદ્ધ હોય. જુઓ તેહઝીરનાસ સફા ૩. “જીસસે તઆખખુરે ઝમાની જોર સદબાબે મઝકુર ખુદ બખુદ લાઝીમ આ જાતા હે. જોર ફઝીલતે નખવી હોખાલા હો જાતી હે.” જુઓ સફા ૪. “જોરોંકી નખુવત આપકા ફયઝ હે. પર આપકી નખુવત કીસી જોરકા ફયઝ નહીં. આપ પર સીલસીલયે નખુવત મુખતતીમ હો જાતા હે. ગરજ જયસે આપ નખીચુલ ઉમ્મત હેં વયસે હી નખીચુલ અખીયાલી હેં.” જુઓ સફા ૧૦ “જોર ખાતમીયતે ઝમાનીલી હાથસે નહી જાતી.” જુઓ સફા ૧૦ “જોર ઇધર તસરીહાતે નખવી મીસ્લ “અનતા મીત્રી બમનઝલતે હારના મીન મુસા ઇલ્લા અત્તહુ લા નખીયા બાઅદી અવ કમા કાલ” જો બઝાકેર બતર્જે મઝકુર ઇસી લફઝ ખાતમુન્નખીધનસે માખુઝ હે. અસબાબમે કાફી. કયું કે એ મજમુન દરજએ તવાતોર કેા પહોંચ ગયા હે શીર ઇસ પર ઇજમાઅલી મુનઅઝીહ હો ગયા જો અલફઝે મઝકુર પસંદે સુતવાતીર મનકુલ ન હો. સો યે અદમે તવાતુર અલફઝ બા વજુહ તવાતોરે માઅનવી ચહાં અયસાહી હોયા જયસા તવાતોરે બાઅદાહે રકઆતે ફરાએઝ વ વિતર વગયરા બા વજુહે કે અલફઝે અહાદીસ મુશજેર તઅદાહે રકઆતે સુતવાતીર નહીં જયસા ઉસકા મુનકીર કાફેર હે અયસાહી ઇસકા મુનકીર બી કાફેર હો ગા.” જુઓ સફા ૨૧. ‘ઇમારા અનાસાને હકીકતકે યે માઅલુમ હો કે આપકી નખુવત કોનો મકાં ઝમીનો મકાં હો

આમથી જે નાણુસે ઉપર મુજબની મતલબના વાક્યો એક ક્રીતાબમાં લખે તે ક્રીતાબમાંથી એની કિંમત કોઈ કલામ કેવી રીતે નીકળી શકે.

હવે મારે ખાતમુનખીલના મસઅલામાં જે કાંઈ લખવાનું છે તે એ છે કે જે આપણે માત્ર હુસામુલ હરમૈનમાં લીધેલાં વાક્યોની ઉપર કાંઈ કલામ કરીએ. તેની પહેલાં એ વાક્યોની સરખામટી બીલકર્ફના શબ્દ લખવામાં આવ્યો છે, એના અર્થની તેહરીક થવી જોઈએ. બીલકર્ફના અર્થ ઉર્દૂ મહાવરા પ્રમાણે ગુજરાતીમાં ખરી છે એમ થડીસર માની લીધેલી વાત તથા સામેતી વગરની ફક્ત તકરારને ખાતર માની લીધેલી વાત એમ થાય છે. તે જે વાંચનાર સમજી લે તો પછી તેની આગળ પાછળના વાક્યો પણ જેવાની જરૂર પડશે નહીં. ઉર્દૂના મહાવરામાં તો એ શબ્દ મથહુર છે. અને તેને આમ લોકો જાણે છે અને ક્રીતાબમાં પણ તેની આગળ પાછળના વાક્યોને જે જોઈશું તો એ શબ્દના અર્થ પોકારીને કહેશે કે ઉપર જણાવેલાજ છે. હવે આપણે એ મારે લુગતોને જોઈએ, જુઓ.

Hindustani English Dictionary. Printed by J. L. Cox & Son. 75 Great Queen Street, Lincoln's Inn fields, London. Page 204 બીલકર્ફ=with the supposition હવે એ Supposition ને જુઓ. A Dictionary English & Gujaratee, Compiled by Nanabhoy Rustamjee Ranina. Printed by J Graham. Bombay. 1857. Page 198. Supposition=ખરી છે એની થડી સર માની લીધેલી વાત. સામેતી વગરની ફક્ત તકરારને ખાતર માની લીધેલી વાત.

જ્યારે હવે આપણને બીલકર્ફના ખરા અર્થ જણાઈ ગયા ત્યારે હવે આગળ પાછળના વાક્યોને પણ લેવાની જરૂર નથી. ત્યારે હવે આપણે તે વાક્યોના અર્થ એમ કરીશું કે “અમર સામેતી વગર માત્ર તકરારને ખાતર આપણે માની લઈએ કે આપના જમાનામાં પણ જે કોઈ જગ્યાએ કોઈ નખી હોય તો પણ આપનું નમુવતને તમામ કરવાવાલા થવું કાયદા પ્રમાણે બાકી રહે છે. “વાક્ય બીજું.” અમર સામેતી વગર માત્ર તકરારને ખાતર આપણે માની લઈએ કે નખી (સ)ના જમાના પછી પણ કોઈ નખી પેદા થાય તો પણ નખી (સદ)ની ખાતમીવતમાં કાંઈ પણ ફેર આવશે નહીં.”

હવે જે ત્રીજું વાક્ય હુસામુલ હરમૈનમાં ગોઠવ્યું છે તે તો ધણુંજ સાફ છે. માત્ર આ એ વાક્યોની પાછળ તેને ગોઠવી જે હિંદુસ્તાન બનાવી છે તેમાંજ તે મદદ કરી શકે છે. તેનું ગુજરાતી આ છે. “આમ લોકોના ખયાલમાં તો રસુલુલ્લાહ (સદ)નું નમુવતને તમામ કરવાવાળા થવાને અર્થ અજ છે કે આપ (સદ) નો જમાનો આગળા અખીયાલા જમાનાની પાછળ અને આપ (સદ) સર્વથી છેલ્લા નખી છે. મગર સમજદારો પર રોશન થશે કે જમાનામાં આગળ પાછળ હોવું અસંધી ફલસત નથી.”

ઉપરનાં ત્રણ વાક્યોનો તરજુમો ઉપર મુજબ છે. પણ બધી મહોકાણુ તો એ વાક્યો લખનારી પહેલાં જે એ કોંસમાં એ વાક્યો લખ્યાં છે તેની છે. વળી એક જગ્યામાં અદલામા નાનૈતવીએ એક શબ્દને ઝમાનીએ લખ્યો છે તેને બીલકર્ફીએ ઝમાનેએ લખ્યો છે, વળી એજ વાક્યમાં બીલકર્ફીએ કહ્યું છે શબ્દો કહાડી નાખ્યા છે તે શબ્દો નીચે મુજબ છે. આપકા ઝમાના એ બીલકર્ફીએ લખ્યું છે ઝમાનેએ બાબક. હવે જ્યારે એક માણસ જુદા જુદા સદાઓના કોઈ

કોઈ વાક્યોને એક બીજાની સાથે જેમ બંધબેસતા આવે, તેમ ગોઠવે, અને તેમાંથી કોઈકોઈ સમૂહોને કાઢી નાખે અને તેમાં કોઈ સમૂહને બદલે કોઈ બીજો સમૂહ લખે અને તે ધ્યારત લખવા અગાઉ પોતાનો નીચ ઇરાદો જાહેર કરે, અને ઉદ્દેશો અરબીમાં તરજુમો જેમ ધ્યાનમાં આવે તેમ કરે. એટલી બધી દૃઢમતીઓ કરી જતે જ્યાં ઉંચું ચતુર ગેરજમાનવાળાને સમજાવે તો જરૂર છે કે કુદનો ફતવો આપે ! તેમાં આપણે એક જગ્યાએ તેઓને દોષીન કહીશું નહીં. પણ આપણે તો ફતવો લેવા જનારને કહીશું કે ખરેખર ધોકો આપવામાં ધોકો આપવાવાળા ઉરતાદનો પણ ઉરતાદ છે.

બોહતાન બીજું.

ઇમકાને કીઝબના મસઅલા ઉપર.

(જુઓ હુસામુલ હરમૈન સફો ૧૦૩)

“તીસરા શીરકા વહહાબીયા કિઝાબીયા. રશીદ અહમદ ગંગોહીકે પેરવ. પેહલે તો ઉસને અપને પીરે તાએપ્રા ઇસમાઇલ દેહલવીકે ઇત્તેખાઅસે અલ્લાહ અઝઝવજલ પર ચે (ઇફતેરા) બાંધા કે ઉસકા જુકા હોના ભી સુમકીન હે.” વળી આગળ જતાં લખે છે કે “શીર તો જુદ્દો ગુમરાહીમે ઉસકા હાલ ચહાં તક બળહાકે અપને એક ફતવેમે (જે ઉસકા મોહરી દસ્તખતી મેને અપની આંખોસે દેખા જે બમબઈ વગયરામે બારહા માઅ રહકે છપા.) સાપ્ર લીખ ગયા કે જે અલ્લાહ સુબહાનહુ વ તઆલાકો બીલ ફેલ જુકા માને ઓર તસરીહ કરકે (મઆઝ અલ્લાહો તઆલા) અલ્લાહ તઆલા જુઠ બોલા ઓર ચે બળા અથબ ઉસ્સે સાદર હો ચુકા તો ઉસે કુદ બાલાએ તાક, ગુમરાહી દરકીનાર, ફાસેકભી ન કહો, ઇસલીચે કે બહોતસે ઇમામ અયસાહી કહે ચુકે હેં જ્યાસા ઇસને કહા.” અર્થ. ત્રીજો શીરકો વહહાબીયા કીઝાબીયા. રશીદ અહમદ ગંગોહીના તાબેદારો. પહેલાં તો તેણે પોતાની મંડળીના વડા ઇસમાઇલ દેહલવીની તાબેદારીથી અલ્લાહ તઆલા પર એ બોહતાન બાંધ્યું કે તેનું જુદું હોવું પણ બનવા જોગ છે.” વળી આગળ જતાં લખે છે કે “પછી તો જુલમ અને ગુમરાહીમાં તેનો હાલ એટલે દરજે વધ્યો કે પોતાના એક ફતવામાં (જે સહી મોહોરવાળો મેં મારી નજરે જોયો અને સુબઈ વિગેરેમાં ઘણીવાર રહની સાથે છપાયો) લખી ગયો કે જે બારીતઆલાને બીલફેલ જુકો માને, વળી ખુલાસા સાથે (ખુદાની પનાહ) અલ્લાહ તઆલા જુદું બોલ્યો, અને તેનાથી એ મોટી એબ મગટ થઈ ગઈ, તો (તે માણસને) કુદતો ઉંચે, ગુમરાહી દરકીનાર, ફાસેક પણ ન કહો. કારણ કે ઘણાં ઇમામો એવી રીતે કહી ગયા છે, જેમ એણે કહ્યું.”

ઉપલા મસઅલામાં ખરેહરીએ બકતો તો ઘણો કર્યો છે પણ ફતવો લેવા માટે અલ્લામા રશીદ અહમદ ગંગોહી (રહ) ના બોલો જે તેણે લખ્યા છે તે બોલોવાળીજ વધુ ધ્યારત મે લીધી છે, કારણ કે ફતવો લેવાને માટે એટલીજ ધ્યારત છે. ઉપલી ધ્યારતનો સાદ ખુલાસો નીચે મુજબ છે. “રશીદ અહમદ ગંગોહી એમ કહે છે કે બારી તઆલાજુદું હોવું પણ બનવાજોગ

છે. એટલાં બોલો બોલો પછી એટલે સુધી વધ્યો કે એક ફતવમાં એમ લખ્યું કે અમર કોઇ માણસ અલ્લાહ તઆલાને જુદો અને, અને વધુ ખુલાસાનાર તો એમ કે બારી તઆલા જુદું બોલ્યો, અને એ જુદી એજ તેનાથી થઇ ગઇ, તો એમ બોલનાર માણસને કાફર, મુમરાહ, અથવા ફાસેક પણ ન કહેા કારણકે બધા ઇમાનો પણ એમ બોલવાવાળા માણસને કાફર, મુમરાહ, અને ફાસેક કહી ગયા નહીં.

વાંચનાર ! ઉપલી ઇઆરત તો કોઇ ગમે એવા જાહેલ મુસલમાનની આગળ જાય તો તે પણ એ ઘટક કહી આપશે કે એ કલામ કોઇ મુસલમાનનું નથી. ત્યારે આવા મોટા આલીમોની આગળ આવા વાક્યો જાય તો શું જવાબ આપે ? માત્ર એજ કે એમ બોલનાર કતલ કાફર છે.

બરેલવીની એ ઇઆરતને હું મરદુદ સામેત કરું તે પહેલાં અને વહહાબી શબ્દના અર્થ પર કાંઇ બોલવાની જરૂર છે. કારણકે એ મસઅલામાં બરેલવી બરેખરા વહહાબીયા શીરકનો અકીદો રાખે છે. સર્વથી પહેલાં વહહાબી તે માણસને કહેવામાં આવતો હતો કે જે અબદુલ વહહાબ નજદીની જમાઅત કે જે ખારજ પંથ કહેવાતો હતો તે પંથના માનવાવાળાને કહેતા હતા. એ પછી એ શબ્દનો ફિદીઓએ જે મુસલમાન ગેર મોકલ્લેહ હોય તેની કુપર ઉપયોગ કર્યો. તે પછી હાલમાં પાછા એ શબ્દના અર્થ બદલાઇ ગયા એટલે હાલમાં વહહાબીનો શબ્દ તે માણસ ઉપર વાપરવામાં આવે છે કે જે માણસ સુન્ની, હનફી, બીદઅનોને તજનાર, સુન્નતુલ્લાહ તથા સુન્નતુર્રસૂલની તામેદારી કરનાર, જુઝા કામેને તજનાર, પાપોના કામેથી રોકનાર હોય. અને મુબ્દની આસપાસ તો જે માણસ કબરોને તવાફ તથા સજદો કરવાથી રોકે, અથવા વ્યાજને હરામ કહે, અથવા અકલાની કસબી રાંડોને ત્યાં તથા તેઓને મળરો પર બોલાવી તખલા સારંગી સાથે તેમનું ગાનતાન ન સાંભળે, તથા ડોકરીઓને વારસો અપાવે તે પણ વહહાબી છે. અને હવે તો એ શબ્દ ગાળના રૂમાં પણ બદલાઇ ગયો છે, એટલે જે કોઈ માણસ જે કોઇને વહહાબી કહે તો તેથી એમ ન સમજવું કે તે ખારજ છે, પણ તેની મતલબ એ સમજવી કે તે એહલુ-લ્લાહમાંથી છે, અથવા તેણે તેને ગાળ આપી, એ એજ મતલબો થશે. હવે આ ઇમકાને કીઝખના મસઅલામાં હું જે બરેલવીને વહહાબી સામેત કરીશ તે હાલના જે એ અર્થો મેં ઉપર લખ્યા છે તે નહીં પણ બરેખરા વહહાબી, નજદી, ખારજ સામેત કરીશ.

સર્વથી પહેલાં તો આપણે એ જાણવું જોઇએ કે એ બાબતમાં અદનામાં રશીદ અહમદ ગંગોહી (રહ)નો શું અકીદો હતો. તો તે માટે જુઓ ફતવાએ રશીદયા, ૭૯૬ પહેલી, સફા ૧૧૯, જે ફતવા પર મક્કા શરીફના હનફી, શાફેઇ, માલેકી, અને હંબલી ચાર મહઝબના મહાન મુફતીઓની સહી તથા મોહરો પણ છે.

કૃપાળુ, દયાળુ, અલ્લાહના નામથી શરૂ કરું છું.

તેની સ્તુતિ, અને રસુલુલ્લાહ (સલ) પર હુરૂદ, અને સલામતીઓ પછી.

સવાલ—અલ્લાહ તઆલાની સાથે જુઠની સીક્ત લગાડી શકાય છે કે નહીં ? અને જે એવો અકીદો રાખે તેને માટે તમો શું હુકમ કરો છો ? જવાબ આપો, ખુદા તેનો બદલો આપશે.

જવાબ—ખચિત ખુદાપાકની સાથે જુઠની સીક્ત કદી પણ લગાડી શકતા નથી. અને તેના કલામમાં જુઠનું યુમાન પણ કરી શકતા નથી. કારણકે તે ફરમાવે છે કે “અલ્લાહથી વધારે સાચો કોણ !” એમ છતાં પણ જે કોઇ માણસ એવો

અકીદો શણે, અને મેઠે એવો બકવો ફરે તો તે મહાકાવ્ય છે. અને પવિત્ર કુરમાન, તથા હદીસ શરીફ, અને સહાબા (રહ) નો સુખાલોક છે.

પણ હા, એકલે ઇમાનનો એવો અકીદો જરૂર છે કે બારી તઆલાએ જે કુરમાન પાકમાં ફીરઝાન, હામાન, અબુલહબ વિગેરેને માટે જે ફરમાવ્યું છે કે તેઓ દોષી છે તો એ વાત ખરેખર ખરી છે. એની વિરૂદ્ધ તે કદી પણ કરશે નહીં પણ તેઓને જન્મતમાં દાખલ કરવા ઉપર બારી તઆલા શક્તિવાન જરૂર છે. અશકત નથી. પણ તે પોતાના અખત્યારથી તેઓને જન્મતમાં મોકલશે નહીં.

તે ફરમાવે છે કે “અગર અમે ચાહતે તો હર જીવને હીંદાયત કરતે. પણ અમારા કૌલથી સાબિત થઈ ગયું કે અમે દોષીએને જન્મ તથા ઇનસાનોથી બરીશું.” એ ઉપરથી જણાઈ આવ્યું કે અગર ખુદાપાક ચાહતે તો હર જીવને મોમીન બનાવતે. પણ તે પોતાની વાતની વિરૂદ્ધ કદી પણ કરતો નથી. અને એ બધી વાતો તેના અખત્યારથી છે, નાચારીના કારણે નથી. કારણકે તે સર્વ શક્તિવાન છે. જે ચાહે તે કરી શકે છે. એજ અકીદો ઉમ્મતના આલીમોનો છે જેવી રીતે બચાવીએ “વર્ધન તમફર લહુમ” માં જણાવ્યું છે કે “શીક’નું માફ ન કરવું એ જે તેણે વાયદો કર્યો છે તેનું કારણ છે, પણ તેની જાતી શક્તિના આધારે અશક્ય નથી.” ખુદા વધારે જાણે છે.

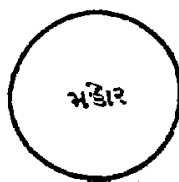
લી૦ હકીર રશીદ અહમદ મઝેહી.

સ્તુતિ તેનેજ મટે ઘટિત છે કે જે તેને માટે હાયક છે. અને તેનીજ મદદ અને તૈદીકની જરૂર છે. અલ્લામા રશીદ અહમદનો ઉપલો જવાબ જોયો છે. અને તે ખરેખર ખરો છે. જેથી નકાર થઈ શકતો નથી. દુરૂદ અને સલામતીઓ તેઓની ઉપર થાયો કે જેવણુ નખીયોને તમામ કરવાવાળા છે, અને તેઓના હોસ્તો, અને તમામ મોમીનો માટે.

લી૦ શરીઅતના ખાદેમ, અને ખુદાની કૃપાના ઉમેદવાર મોહમ્મદ સાલેહ બીન સીદીક કમાલ હનફી સુફતી મકકા સુકરમા.

મોહમ્મદ સંઈદ બીન મોહમ્મદ બાબસીલ, શાફેઈ, સુફતી મકકા સુકરમા.

મોહનમદ આબેદીન બીન શેખ હુસેન માલેકી, મુક્તી, મકકા મુકર્રમ.

હકીર ખલફ બીન ઈબ્રાહીમ હંબલી ખાદેમે ઉક્તા મકકા શરીફ

મહાર

ઉપલા ફતવા ઉપરથી તો સાફ જણાઇ આવે છે કે અલ્લામાગંગોહીનો આક્રોહ જે બરેલવી એ હુસામુલહરમૈનમાં લખ્યો છે તેથી તદ્દન ઉલટો છે. હવે જે બરેલવી એમ કહે છે કે મેં એક ફતવો મારી આંખોએ જોયો કે જેમાં એવો જુકી વાતો લખી હતી. તો બરેલવીજી ! એ તો તમને કમજો થઇ ગયો છે જેથી બધું પીળું દેખાય છે. એ મોટેથી કહેવું કાંઈ ચાહે નહીં. કારણ કે તમારી દબ્બલગીઓથી એહલે હિદના મુસલમાનોનો મોટો ભાગ અભણ્યો નથી. તમારે તો તે સહી અને મહોરવાળો ફતવો કાઢીને બતાવવો પડશે. તમો લાખ ફરેજ કરી કાંઈક કાંઈ પશુ છપાવી મારો તો તેથી શું થઇ ગયું ! અહીંઆ તો અસલ ફતવો બતાવવો પડશે.

ઉપલા મસઅલામાં અસલ વાન તો એમ છે કે મનતકી બીદઅતીઓ અને એહલે સુન્નત વલ જમાઅતના દેવખંદી ઓલમાઓમાં ઝગડો થયો કે હકક તઆલાએ જે વાયદો, તથા ઇરાદો, તથા હુકમ કર્યો છે તેના વિરૂધ્ધ કરવા ઉપર તેને શક્તિ છે કે નહીં ત્યારે બરેલવી બીદઅતીઓ એમ કહેવા લાગ્યા કે હકક તઆલાએ જે વાયદો, ઇરાદો, તથા હુકમ કર્યો છે, તેની વિરૂધ્ધ કરવું તેની શક્તિમાં નથી. અને એ વાન તેની શક્તિની તામે હોવી બનવા જોગ નથી. અને અકલના આધારે અશક્ય છે. હકક તઆલા પર વાગ્યેજ છે કે પોતાના વાયદા, ઇરાદા, અને આપેલી ખબર મુજબ કરે.

દેવખંદી સૂન્ની આલીમોએ કહ્યું કે હકક તઆલા પોતાના વાયદા, ઇરાદા, અને આપેલી ખબરના વિરૂધ્ધ કદી પશુ કરશે નહીં. પણ તેની વિરૂધ્ધ કરવું તેની શક્તિમાં હાખલ છે. ઉપલા મસઅલામાં બરેલવીઓ મોખતલેલા, અને ખારજીઓના મતને મળતા છે. કારણકે મોખતલેલા, અને વહહાખીયોનો એવો આક્રોહ છે કે પાપીને સગ્ગને બદલે સવાખ, અને નેકને સવાખને બદલે સગ્ગ કરવી એ કામ હકક તઆલાની શક્તિમાં નથી કારણકે ઇનસાફ એતુજ નામ છે. પણ સુન્નતવલ જમાઅતના આલીમોએ તેઓની અમલ્યતા તરફ જરાએ લક્ષ ન આપ્યા વગર ઉપલા જુલમમા બારીતઆલાની તરફ નાચારીની નીસબત કરવાને દુરસ્ત ન સમજી. અને કુદરતને ખાસ કરી. અને તે સપુર્ણ જતથી બંધી નુકસાનીઓ દુર રાખી એવી રીતે સમજવું કે પાપી માટે સવાખ અને નેક માટે સગ્ગ માત્ર તેની શક્તિમાં માનવાથી નુકસાનીનું શુમાન કરવું માત્ર જુગા ફલસફાની મુર્ખતા છે. વાયદા, ખબર, અને ઇરાદાના વિરૂધ્ધ કરવાને માત્ર શક્તિમાં માની લેવાથી નુકસાનીનું શુમાન કરવું તમારી અમલ્યતાનું ફજ છે. કારણકે વાયદા, ખબર, અને ઇરાદાના વિરૂધ્ધ તે કદી પશુ

કરેશી નહીં. પણ માત્ર તેની શક્તિમાં તેમ કરવાપર તેને શક્તિવાન માનીશું તો તેમાં કોઈ ખરાબી નથી. એથી શક્તિ આમ મનાશે. નહીં તો તેની શક્તિ તરફ નાચારીની નીસબત કરેલી કહેવાશે.

હવે ઉપલા મસઅલા માટે આપણે એકામના મજબુત અભિપ્રાયો, અને કલામોને બોધ્યો. જુઓ ! શરહે મોવાકેફ. ‘‘તમામ મોઅતઝેલા અને ખારલુઓ કહે છે કે અગર કોઈ કબીરા શુનાહોનો કરનાર વગર તોળા કરે મરી જાય તો હકકે તઆલા પર વાજેળ છે કે તેના શુનાહોને ન જાણે. અને ખારી તઆલા પર વાજેળ છે કે તેને સજા કરે. એના બે કારણો છે. એકતો એ કે ખારી તઆલાએ કબીરા શુનાહોને માટે સજાનો વાયદો, અને હુકમ કરેલો છે, અને બીજું એ કે તે સજા ન કરે તો વાયદાના વિરૂદ્ધ અને ખખરમાં જુડ લાજીમ આવે છે. ઉપલી મોઅતઝેલા, અને ખારલુઓની વાતનો જવાબ એ છે કે ખખર, અને વાયદાથી વધારેમાં વધારે સજાનું કરવું લાજીમ આવશે. પણ વાજેળ થઈ શકતું નથી. અને જહસતો વાજેળ પર છે. અને વાજેળ વગર શિક્ષા આપવામાં વાયદા વિરૂદ્ધ પણ નથી અને જુડ પણ નથી. એમ છતાં પણ જો કોઈ એમ કહે કે વાયદા વિરૂદ્ધ અથવા જુડનું હુકમ થવું તો સાબેત છે ! તેનો જવાબ એ છે કે એ પણ અશક્ય છે. કારણ કે એનું અશક્ય હોવું અમો અશક્ય માનતા નથી. અને તે અશક્ય કેવી રીતે થઈ શકે છે ! જ્યારે જુડ, અને વાયદા વિરૂદ્ધ અશક્ય નથી, અને તેની શક્તિમાં હાખેલ છે.’’

જુઓ ! મસાએરાહ, અને તેની શરહે મસાએરાહ ‘‘અલ્લામા કમાલ હખનેહોઆમ હનફી અને તેવજીતા શાગીર્હ હખને અબીલ શરીફ મુકદ્દસી શાફઈ (રહ) વિગતવાર ખયાન કરે છે કે સાહેબે ઉમદાહએ બે કહ્યું છે કે હકકતઆલાની શક્તિમાં જુદમ, અજ્ઞાનતા, અને જુડ હાખેલ થઈ શકતું નથી. એટલે તેની શક્તિને એવી વાતો સાથે નીસબત કરવી સહી નથી. અને મોઅતઝેલા કહે છે કે એ વાતો તેની કુદરતમાં હાખેલ છે. પણ પ્રગટતા અશક્ય છે. ઉપલી વાત બે સાહેબે ઉમદાહએ મોઅતઝેલાથી નકલ કીધી છે તે ઉંધી ચત્તી થઈ ગઈ છે. કારણ કે મોઅતઝેલાનો એ મજહબ છે કે ઉપલી વાતો તેની શક્તિથી દુર છે. અને તેની શક્તિમાં છે પણ અખત્યારની સાથે પ્રગટતા ન થવી જોઈએ એ વાત તો * અશાએરાહના મજહબથી વધારે મજબૂત છે. અને ખારી તઆલાને ખુરી વાતો લગાડવાથી દુર રાખવાને માટે એજ કોલને વધુ જખલ છે. અને જુડી વાતો તેની પવિત્ર જાતની સાથે લગાડવાથી ખચવું ખામે તંજીકાતથી છે. કે જે જુડા વિશેષજો તેની પવિત્ર જાતથી પ્રગટતાના આધારે દુર છે. અને ખચ્ચીત ! અહીંયાજ ખુદ્દિની પરિક્ષા પણ થઈ જાય છે કે ઉપલી ખખરે વાતોમાંથી કઈ વાત વધુ હકકતઆલાને ખુરી વાતો લગાડ

* સુન્નત વધ જમાઅતના અક્રાયદના મસઅલાઓના મોટા ઇમામ અક્રાયદના મસઅલાઓમાં હનફી, શાફેઈ, માલેકી, હંબલી ચારે ઇમામો એમની તાખેસરી કરે છે. એવજીનું નામ હકરત અયુસહસન અશઅરી (રહી) છે.

વાથી દુર રાખે છે. એક તો તે પવિત્ર જાતને ઉપલાં કામો કરવા પર શકિત તો છે, પણ તેમો અખત્યાર, અને ધરાદો તેને તેમ કરવા હાં પાડતો નથી. અને બીજી વાત એ કે તે પવિત્ર જાતને તે કામો કરવા પર શકિતજ નથી. એ જાને વાતોમાં જે વાત તે પવિત્ર જાતને ભુંડી સીપ્તોથી વધુ દુર રાખે તેનેજ માનવી જોઇએ અને તે વાત માત્ર અશાએરાહનીજ છે. કે તેની શકિતમાં છે પણ અખત્યારથી કરતો નથી.”

ઉપર મુજબની ધણી વાતો ઓગામી કલામની માત્રર કીતાબોમાં મૈ. જુદ છે. ઉપલા બધા પુસ્તકોમાં ઉપરથી આપણને જણાઇ આવ્યું કે એમાં બે મનો છે. તેમાં એક તો મોઅત-એલા, અને બીજા સુન્નીઓ તેમાં સુન્નત વધ જમાઅતનો મત જુઓ અને અસ્લામા રશીદ અહમદ ગંગોહીનો ફતવો જુઓ, તો સાદ જણાઇ આવશે કે અસ્લામાનો અકીદો એ મસઅલામાં અશાએરાહનો છે. અને બીદઅતીઓનો અકીદો મોઅતએલા, અને વહહાબીઓને મળતો છે.

ઉપલી વાતો પરથી સાદ જણાઇ ગયું કે બરેલવી માત્ર જુદા બોહતાનોની બાંધણીથીજ શેકામા પોતાને પુનર્ગ મનાવવાની વ્યર્થ કોશીશો કરતો હતો. દુકમાં એટલુંજ જણ્યું જોઇએ કે જે બોહતાન બીદઅતીઓ અસ્લામાં ગંગોહી (૨૬) પર મુકે છે તે વાત તેમના ફતવામાં છે કે નહીં, અને જે ન હોય તો પછી એ બોહતાન વગર બીજું કંઈ નથી. અને ઉપલી કીતાબોના લેખો ઉપરથી બરેલવી, વહહાબી, નજદી, ખારજ અકીદાનો પણ સદ રીતે સામેત થઇ ગયેલ.

બોહતાન ત્રીજું.

મલેકુલ મૈત (અલ) અને શયતાનના ઇલમની વસઅતની ઉપર.

જુઓ હુસામુલ હરમૈન. સદા ૧૦૩.

“ચોથા શ્રીરકા વહહાબીયા શયતાનીયાહ હે, ઓર વો રાફઝીયોં કે શ્રીરકા શયતાનીયાહ કી તહ હે. વો શયતાનુલતાક કે પેરવ થે, ઓર થે શયતાને આફક, ઇબલીસે લઇન કે પેરવ હે. ઓર થે બી ઉસી તકઝીબે ખુદા કરનેવાલે ગંગોહી કે હમ છલ્લે હે. કે ઉસને અપની કીતાબ બરાહીને કાતેઆહમેં તસરીહ કી (ઓર ખુદાકી કસમ વો કતાઅ નહી કરતી મગર ઉન વીઝોંકે. છનકે જોળનેકા અલ્લાહ અઝઝ વજહને હુકમ ફરમાયા હે) કે ઉનકે પીર ઇબલીસકા ઇલમ નખી સત્તવહાહો તઆલા અલ્લયહે વસલ્લમ કે ઇલમસે ઝીયાદાહ હે ઓર થે ઉસના ખુરા કૌલ ખુદ ઉસકે બહ અલ્લાહએં સદે જબ, પર યું હે “શયતાનો મલેકુલ મૈતકો થે વસઅત નસ્સસે સામેત હુઈ ફખરે આલમકી વસઅતે ઇલમકી કૌનસી નસ્સે કતઈ હે કે છપસે તેમામ તુમુમકો રફ કરકે એક શીક સામેત કરતા હે.” ઓર ઇસસે પેહલે લીખ્યા કે. “શીક નહી તો કૌનસા ઇમાનકા હીસ્સા હે.” અર્થ. “ચોથો શ્રીરકો વહહાબીયા શયતાનયા છે, અને તે રાફઝીયોના શ્રીરકા શયતાનીયાહ જેવો છે. તેઓ શયતાનુલતાકના તાબેદાર હતા અને આ શયતાને

આપણે, ઇબલીસે લઈનના તાબેદાર છે. અને એ પણ અંજીને જુડો કેહનાર મગોલીના શ્વાઓ છે. એણે પોતાની કીતાબ બરાહીને કાતેઆહમાં ખુલાસો કર્યો છે કે (ખુદાની સોમંદ એ કેઈ ચીજને કાપતી નથી. પણ તે ચીજને કાપે છે કે જેને ખારીતઆલા બેઠવાનો હુકમ કરે છે.) તેમના પીર ઇબલીસનો ઈલ્મ નખી (સલ) ના ઈલ્મથી વધારે છે. અને એ તેનો જુડો કોલ ખુદ તેનાજ હદ્દમાં સફા હજ. પર એમ છે કે “શયતાન અને મલેકુલ મૈતને આ જસઅત માતબર રીત-ચતોથી સાબેત થઈ. ફખરે આલમના ઈલ્મની વસઅત માટે કઈ માતબર રીવાચત છે કે જેથી તમામ આયતોને રદ કરી એક શીર્કને સાબેત કરે છે.” અને વળી આગળ લખી ગયો છે કે “શીર્ક નથી તો કયો ઈમાનનો હીરસો છે ?”

ઉપરું બોહતાન અલ્લામા ખલીલ અહમદની ઉપર તેમની કીતાબ બરાહીને કાતેઆહના ઉપજા વાકયોના આધારે આંધવામાં આવ્યું છે. અસલ વાત એમ છે કે મૈલવી અબદુરસમીઅ રામપુરી બીદઅતી એ એક રિસાલો અનવારે સાતેઆહ નામનો લખ્યો જેમાં બીદઅતોની ના પાયેદાર ઇમારતને મજબુત બનાવવાની બોટી કોશિશ કરવામાં આવી છે. તેના રદમાં અલ્લામા ખલીલ અહમદ સાહેબ એ એક કીતાબ લખી જેનું નામ બરાહીને કાતેઆહ રાખ્યું. બરાહીને કાતેઆહમાં અનવારે સાતેઆહની ઇમારત લખતા ગયા અને તેનું રદ કરતા ગયા. હવે ઉપરું બોહતાન જે બીના પર છે તેથી સારી રીતે વાકેફ થવાને માટે આપણે તેનો ખુલાસો પહેલાં જાણવો જોઈએ કે અનવારે સાતે આહની કઈ ઇમારતને રદ કરતાં ઉપરું વાકય લખવું પડ્યું તે માટે પહેલાં તો હું તે બંને કીતાબોની ઇમારત રજુ કરું છું. તેને બે પહેલાં વાંચક વગં જોશે તો તેને પછી એ વિષય સમજવાને કાંઈ પણ મુશ્કેલ લાગશે નહીં જુઓ ? બરાહીને કાતેઆહ મત-બએ બીલાલીમાં છપાવેલી સફા પૃષ્ઠો મૈલવી અબદુર-સમીઅ રામપુરી બીદઅતી પોતાની કીતાબ અનવારે સાતેઆહમાં લખે છે કે, “એહલે સુન્નત વલ જમાઅતને! એ અકીદો છે કે અલ્લાહ તઆલાની સીક્ત તેવીજ રીતે અને તેવીજ હકીકતથી જે અલ્લાહ તઆલાની સાથે ખાસ છે. તેવી રીતે બીજામાં હોતી નથી. અને ખુસુસીયતના અર્થ એ છે કે (જે પણ બાબત) તેમાં મળે તે તેના વગર બીજા કોઈમાં ન મળે. હવે જમીનની સપાટીપર દરેક જગ્યાએ હાજર થઈ જવું એ કાંઈ ખારીતઆલાની સાથે ખાસ નથી. તફસીરે મઆલેસુલ તનઝીલ. અને રિસાલા બરખખ જલાહુદીન સીયુતી. અને શરહેમવાહેબ અલ્લામાં ઝુરકાનીમાં છે કે મલેકુલ મૈત તમામ જીન, ઇનસાન, પ્રાણીઓ, તથા તમામ પચાક થએલા જાનહારોની રૂહપર કબજો રાખે છે. અને ખારી તઆલાએ તેની આગળ દુન્યાને નાની થાળી સરખી કરી દીધી છે. અને બીજી રીવાચતમાં છે કે નાની રકાબી સરખી કરી દીધી છે. અને તે પ્રાણીને અહીંયાથી ત્યાંથી લ્યે છે. હવે ખયાલ કરો કે એક સેકન્ડમાં પુર્વથી પશ્ચિમ સુધીમાં કેટલી ફીડીયો, મચ્છરો, મકોડાઓ, પશુ, પક્ષીઓ, વિકાળ પ્રાણીઓ, માણસો મરે છે. અને

હરએક જગ્યાએ મલેકુલ મૌત હાજર થઈ જાય છે. અને મીથકાત શરીરમાં છે કે “મલેકુલ મૌત મૌતના વખતે મૈયતને સ્પીરાણે રહે છે. મોમીનને પણ અને કાફરને પણ” એ હદીસ ઘણી લાંબી છે. કાઝી સનાઉલ્લાહ એ તઝકેરતુલ મવતામાં તીખરાની અને ઇબ્ને મંહાહથી એક હદીસની નકલ કીધી છે કે “મલેકુલ મૌતએ રસુલુલ્લાહ (સલ) ને કહ્યું કે કોઈ પણ ઘર નેક અથવા બદ એવું નથી કે જે તરફ મારું લક્ષ ન હોય તો હીરસ ભેતો રહું છું. અને હર નાના મોટાને એવો ઓળખું છું કે તે ખુદ પણ પોતાને એવો ઓળખતો નથી.” ઉપલી હદીસો પરથી સાબિત થઈ ગયું કે મલેકુલ મૌત હર જગ્યાએ હાજર છે. મલેકુલ મૌત (અલ) તો ખુદાપાકના એક ઘણાજ સુકરંબ ફરીશતા છે. જુઓ ? શયતાન હર જગ્યાએ હાજર છે. દુરે સુખતારમાં નમાજના મસઅલાઓમાં લખ્યું છે કે “શયતાન આદમની ઓલાદની સાથે રહે છે પણ જેને અલ્લાહએ બચાવી લીધો” એ પછી લખ્યું છે કે “અલ્લાહ તઆલાએ શયતાનને એ વાતની શક્તિ આપી છે કે જેવી રીતે મલેકુલ મૌત (અલ) હર જગ્યા પર હાજર રહેવાની શક્તિ રાખે છે.” હવે દુન્યામાં એની એક મીસાલ સમજો! અગર કોઈ માણસ પુર્વથી પશ્ચિમ સુધીની દુન્યાની આબાદીની સયર કરે તો જ્યાં જશે ત્યાં ચંદ્રને જોશે. તેમજ સુર્યને પણ હાજર જોશે. પછી કહે કે એક ચંદ્ર બધી જગ્યાએ મોજુદ છે. અને એક સુર્ય હર જગ્યાએ હાજર છે તો તમારા કાયદા પ્રમાણે તો બેઇએ કે તે માણસ કાફર થઈ જાય. કારણ કે તેણે ચંદ્રને હર જગ્યાએ હાજર કહ્યો. પણ ખરેખરી રીતે તો એમ છે કે તે માણસ ન તો મુશરફ થયો ન કાફર બલકે તેનો મબનો મુસલમાન છે. બસ. તેવીજ રીતે સમજો કે જ્યારે સુર્ય ચોથા આકાશપર રહી દરેક જગ્યાએ હાજર છે એવીજ રીતે નબી (સલ)ની રહે પાક સાતમા આકાશ પર ઇલ્લીઇનમાં છે. અગર ત્યાંથી આપની નજરે મુખારક કુદ્દલ જમીનપર અથવા જમીનના કેટલાક હોસ્સાઓ પર પડી જાય, અને અહમદી પ્રયત્નના નુરેના છગકાવથી તમામન પાક મજલીસોને હર એક બાબુથી સુર્યના કીર જોની જેમ ઘેરી લ્યે તો શું અશકય, અને દુર છે !”

જુઓ સાહેબો ! બીદઅતીનું કલામ પુરું થયું. હવે અલ્લામા ખલીલ અહમદ સાહેબનો ઉપલી ધિયારત માટેના જવાબ સર કરું છું. પણ તે પહેલાં એટલું કહેવું જરૂરી સમજીું છું કે આ મસઅલામાં જે કાંઈ બહસ છે તે માત્ર દરેક જગ્યાએ હાજર રહેવાના ઇલમનેજ માટે છે. એ વગર બીજો કોઈ ત્રિપય નથી. વાંચક વર્ગને વિનંતી છે કે તે પહેલાં ઉપલી ધિયારતને બરાબર સમજી લ્યે. હવે જુઓ કે મલેકુલ મૌત (અલ) અને શયતાનમા જે ઇલમો હતા તેનું બચાન કરતી વખતે તો દરેક માનવર રીવાયતોને ફતીલમાં રજી કરી છે. અને કીનાઓના નામો સાથે ઘખલાઓ આપ્યા છે. અને જ્યારે તે બધી વાતો તમામ કરી રસુલુલ્લાહ (સલ) ને માટે એ ઇલમ સાબિત કરવાની વારી આવી ત્યારે એક પણ ફતીલ આપવા વગર માત્ર ધારણાથી ઠોકી બેસાડયું કે શું

અસકય, અને દુર છે ? અસ માત્ર ધારણાથી કામ ચલાવી લીધું. હવે આપણે એ ત્રિષય પર બેસ તો પડી કરીશું તે પહેલાં અલ્લામા ખલીફ અહમદ સાહેબનો જવાબ તો જુઓ ?

‘એટલે સુન્નત વલજમાઅતનો એવો અકીદો છે કે કોઈ સીપ્રતખારી તઆલાની સીફતોમાંથી ખંદામાં હોતી નથી. અને જે કાંઈ પોતાની સીફતોનો પડછાયો કોઈને ખશિશ કરે છે તો તે ખારીતઆલાથી વધીને તેમાં હોવી કહી પણ ખનવા ભેગ નથી. સાંભળવું, બેવું, ઈદમ, તસરોફ વિગેરે હકક તઆલાના હકીકી છે અને અને મખલુકના મબજી છે. (કુરાને પાકમાં છે કે) “તેની મીસાલની કોઈ ચીજ નથી.” હવે તેણે જેને જેટલો ઈદમ તથા શક્તિ વિગેરે ખશિશ કરા છે તેથી વધુ એક રજકણ જેટલો પણ તે વધી શકતો નથી શયતાનને તેણે જેટલી વસઅત આપી છે, અને મલેકુલ મૌત (અલ)ને તથા સુર્ય, તથા ચંદ્રને જેવી રીતપર બનાવ્યા છે. તેથી વધુની તેઓમાં કાંઈ પણ શક્તિ નથી અથવા કોઈ વધુ કામ તેઓથી નીકળી શકતું નથી. અને એ વધુ અને ઓછા પર ફઝીલતની કમી તથા વધારો મોકુફ નથી. હઝરત સુસા (અલ) હઝરત ખીઝર (અલ)થી ઘણા ઓટ, અને યુઝુર્ગીવાળા હતા. તે છતાં તેમનો ઈદમે સુકાશેફા હઝરત ખીઝર (અલ)થી ઘણો ઓછો હતો. અને વળી હઝરત ખીઝર (અલ)ને જેટલો મળ્યો તેથી વધુ પર પણ તેવણુ શક્તિવાન ન હતા અને હઝરત સુસા (અલ)ને જો કે આટલી બધી ફઝીલત હતી છતાં ન મલ્યો. અને હઝરત ખીઝર (અલ)ના ઈદમ સુકાશેફાની ખરોખરી પણ પચઢાં કરી ન શક્યા. અસ ! સુર્ય, અને ચંદ્રને જે આ સુરત, અને વસઅતેતુરપર બનાવ્યા, અને મલેકુલ માત (અલ) અને શયતાનને જે આ ઈદમની વસઅત (એટલે જુયાહતી) આપી એ બધાનો હાલ રૂપટ, અને નફાર ન થાય એવી આયતોથી જણાયો, હવે એઓના ઉપર કોઈ અફઝલ (એટલે રસુલુલ્લાહ (સલ))ને માત્ર ધારણા કરી તેઓની ખરાખર અથવા તેઓથી વધારે સાબિત કરવા કોઈ અકલમંદ આલીમનું કામ નથી. પહેલાં તો અકાયદના મસઅલાઓ કયાની નથી. કે ધારણાથી સાબિત થઇ જાય. એતો કતલ છે. કતલ રીવાયતોથી સાબિત થાય છે. એમાં ખખખરે વાહેલ પણ કારગર થઇ શકતી નથી. માટે એની દલીલો તે વખતે ધ્યાન દેવા ભેગ થશે કે કતલ કતલ રીવાયતોથી સાબિત કરશે; તમામ ઉમ્મતના આલીમોની વિરુદ્ધ એક વાહીયાત ધારણાથી ખલકનો અકીદો અગર ફાસેલ કરવા માંગે તો એ વાત ક્યારે ધ્યાન દેવા ભેગ થઇ શકે છે ? યીજુ* કુરાને પાક, અને હદીસ

* કતલ એટલે રસુલુલ્લાહ (સલ) ના જમાનાથી તે વાતને એટલી પોટી જમાઅત જણતી હોય કે તે બધાનું જુહુ* હેવુ અસકય લાગે તેને કતલ રીવાયત અથવા સુતવાનેર પણ કહે છે. Z.

+ ખખરે વાહેલ એટલે રસુલુલ્લાહ (સલ) ના જમાનામાં અથવા તે પછીના જમાનામાં કતલ એક વખત પણ એવું આવે કે તે રીવાયતને તે જમાનામાં માત્ર એકજ આદમી જણનો હોય. Z.

ક કતલ એટલે અખદુર-સમીખ રોજપુરી દરેક જમાનાને જમાં કતલ આવે ત્યાં એવેજ મસબૂતો. Z.

શરીરમાં એથી વિરૂદ્ધ સાબિત છે. હવે (કુશને પાક તથા હલીસ શરીરનો) વિરૂદ્ધ કેવી રીતે કમુલ થઈ શકે! એ બધા દલામ કર્તાના રહ છે. ખુદ પ્રખરે આલમ (સલ) ફરમાવે છે કે “ખુદાની કસમ હું નથી બાજુતો કે મારી સાથે શું મામતો કરવામાં આવશે, અને તમારી સાથે.” શેખ અબદુલ હકકે (રહ) રીવાયત કરે છે કે (રસુલુલ્લાહ (સલ) ફરમાવે છે કે) “મને દીવાલની પાછળનો પથ્થુ ઇદમ નથી.” અને મજલીસે નીકાહનો મસઅલો પથ્થુ બેહરૂરેયેક વિગેરે કીતાબોમાં લખાયેલો છે. ત્રીજી પ્રઙીલત અગર એ બાબતો હાંસેલ કરવાનું કારણ હોય તો તમામ મુસલમાન અગર ફાસેક કેમ ન હોય, અને ખુદ કર્તા પથ્થુ શયતા નથી અફઝલ છે. હવે તમામ મુસલમાનોમાં કર્તા અપ્રઙલીયતના કારણે અગર શયતાનથી વધારે નહીં તો તેની ખરોબર તો ઇલમેગેબમાં શયતાનથી પોતાને વધુ આલીમ સાબેત કરી આપે! અને કર્તા પોતાના શુમાનમાં તો ઇમાનનો પુરેપુરો કામીલ છે તો શયતાનથી અપ્રઙલ થઇને જરૂર પોતાને શયતાનથી વધુ આલીમ સમજતો હશે! (ખુદાનીપનાહ!) કર્તાની આવી અબજુતા પર હેરત પથ્થુ થાય છે, અને રંજ પથ્થુ થાય છે, કે આવી ન છાજતી વાત મોઢેથી કાઢવી ઇદમ, અને અકલથી કેટલી દુર છે. મતલબ એ છે કે શયતાન અને મલેકુલ મૈત (અલ)ની હાલત બેઇ ફખરે આલમ (સલ)ને કતઇ રીવાયતોની વિરૂદ્ધ, અને વગર ફલીલે માત્ર એક ફાસેક ધારણા પરથી (આપ (સલ) માટે) ઇલમે મોહીતે ઝમીન સાબેત કરવો” શીક નથી તો ઇમાનનો કયો હીસ્સો છે? શયતાન, અને મલેકુલમૈતને આ વસઅત (સહી) રીવાયતથી સાબેત થઇ ફખરે આલમ (સલ) માટે કઇ કતઇ રીવાયત છે કે જેથી તમામ (સહી) રીવાયતોને રહ કરી એક શીકને સાબેત કરે છે” અને ખાસ્સાના અર્થ મનતેકની તેહઝીબ નામની કીતાબ પઢી કર્તાએ પોતાના અકીદાની બેતેહઝીબી અખત્યાર કીધી છે. મગર હજી માશા અલ્લાહ અકલથી ઘણું દુર છે, હકકતઆલાના ઇદમનો ખાસ્સો એ છે કે તેનો ઇદમ બાતી હકીકી છે અને તેણે દરેક વીઝને ઘેરી લીધી છે. અને મખલુકનો ઇદમ મબ્જી, પઠછાયા જેવો, અને તે હકકતઆલાની તરફથી જેટલો છે તેટલોજ છે. બસ! આમલા ઇલી-ઇનમાં રૂહ મુબારકનું તશરીફ શખનું, અને મલેકુલ મૈતથી અફઝલ હોવાનું કારણ હરગેજ સાબેત નથી કરવું કે આપ (સલ)નો ઇદમ આ બાબતમાં મલેકુલ મૈતની બરાબર પથ્થુ થઇ શકે! પછી વધારેની શું વાત! તેનું બયાન ઉપર થઇ ચુક્યું કે ધારણાથી સાબેત કરવું અબજુતા છે.”

ઉપર મુજબ બને કીતાબોની પ્રમારતોનાં તરખુમા છે. હવે એમાં માત્ર આપણે જે સમજવાનું છે તે એજ છે કે બહમ કયા વિષય ઉપર છે. એનો મુખ્ય વિષય તો એ છે કે નખી (સલ) ને ઇલમે મોહીતે જમીન હતો કે નહી, તે બાબત બંદઅતીની દલીલો એ છે કે હરેરત મલેકુલ મૈત (અલ) અને શયતાનને બારે એટલો બધો ઇદમ હતો કે એ પળમાં જમીનના

કોઇ પણ આમનાં જઈ આવી શકે ત્યારે નથી (સલ) ને શા માટે ન હોય ! કારણ કે આપ (સલ) મખલુકમાં સર્વથી અદ્વચ્છ છે.

હવે જોવાનું એ છે કે હઝરત મલેકુલ મૈત (અલ) અને શયતાને લખનનો ઇસ્મ સામેલ કરતી વખતે તો ઘણી સતદી રીવાયતો આગળ ધરી, અને ફખરે આલમ (સલ) ને મારે એક પણ કતલ રીવાયત ન લાગ્યો એ તેના લખાણ પરથી સારી રીતે જણાઈ આવ્યું.

અક્ષામા ખલીલ અહમદ સાહેબનું કહેવું એમ છે કે જે ઇસ્મ કે જેની ઉપર બહસ આવે તે ઇસ્મ હઝરત હઝરત (અલ) અને શયતાનમાં હતો તે નો કતલ રીવાયતોથી સામેલ થયું પણ ફખરે આલમ (સલ) ને પણ એ ઇસ્મ હતો. એની કોઇ કતલ રીવાયત નથી. બલકે એની વિરુદ્ધ રીવાયતો છે. તેથી એ બધી રીવાયતોને રદ કરી માત્ર શુમાન કરી આપ (સલ) ને પણ એ ઇસ્મ હતો એમ સાબેત કરવું માત્ર અગત્યનું કારણ છે. કારણ કે અફઝલીયતનો દારોમદાર એની ઉપર નથી, કે એ દરન પણ નથી (સલ)માં હોય તોજ તેઓથી અફઝલ થઇ શકે જેનો કે મુસા (અલ) તથા ખીઝર (અલ) નો કીસ્સો છે જે કે ખીઝર (અલ) નો ઇસ્મે મુશરેફો મુસા (અલ) થી વધુ હતો. પણ તેથી કાંઈ મુઘા (અલ) થી ખીઝર (અલ) અફઝલ થઈ શકતા નથી.

મલકેન શયતાન ઘણી સખત રીતે મહેનત કરી અગર કોઇ ઇસ્મની ઉપર ખખરદાર થઇ નય તો તેથી તે મરદુદમાં કાંઈ શગફત પેદા થઈ શકતી નથી. કારણ કે તે પર કમાલ, અને ફઝલનો દારોમદાર નથી દાખલા લેએ સુલેમાન (અલ) અને હુદહુદ પક્ષિવાળો કીસ્સો કુરાન શરીફમાં જુઓ ! હુદ હુદ પક્ષિ સુલેમાન (અલ) ને કહે છે કે “ મને એવી ખખર મળી છે કે જેની તમને ખખર નથી અને સખા શહેરથી હું એક સાચી ખખર લઇને આવી છું. ” આ એક વાતી હુદહુદને ખખર હતી, અને સુલેમાન (અલ) ને ન હતી તો તેથી કાંઈ એમ સાબેત થવું નથી કે હુદહુદ પક્ષિ સુલેમાન (અલ) થી વધારે આલીમ હતું ! હઝરત (સલ) ને ખુદ પાક એ તેમના નયુવતના શ્રેષ્ઠ દરજ્જ પ્રમાણે જગ્ગા પ્રદેશો આપવાના હતા તે બધા આપના હતા. તેથી તો કોઇ નકાર કરી શકતું નથી પણ આ ઇસ્મ કે જે હઝરત મલેકુલ મૈત (અલ) તથા શયતાનને હતો એ ન હતો. અને જે કોઇ એમ કહે કે હતો તો તેને કતલ રીવાયતોથી સાબેત કરવું પડશે કારણ કે અકાયદના મસઅલાઓમાં કતલ રીવાયતોજ મનાય છે. એમાં શુમાનને તો એક જરાએ દખલ નથી અને એ ઇસ્મ આપ (સલ) માં નહોતો એમ માનવાથી આપ (સલ) ની અફઝલીયતમાં એક જરાએ કમી થઈ શકતી નથી. કારકે ફઝલનો આધાર એવા કોઇ જુગલ ઇસ્મની ઉપર મોકુફ નથી ફખરે આલમ (સલ) નો ઇસ્મમાં તમામ મખલુકમાં સર્વથી વધીને છે. આપ (સલ) ના ઇસ્મો ની બરાબર તો શું પણ કોઇ નથી અથવા મુશર્રફ ફરીસ્તો આપના ઇસ્મોની પાસે પણ જઇ શકતો નથી.

જુઓ બીજો દાખલો સુરાયાસીન શરીફમાં મોજુદ છે કે બારીનઆલા ફરમાવે છે કે, “ (રસુલુલ્લાહ (સલ) ને શાએમીનો ઇલ્મ અમે ન આપ્યો, અને તે તેમને મુનાસેબ પણ નહોતો. ” તો તેથી શું કેમ એમ કહી આપણે કે હુઝુર (સલ)થી શાએર મોટો આલીમ છે. ! ખુદાની પનાહ ! ખુદાની પનાહ ! ! દજાલેશનુ બોદનાન તો જુઓ કે કહે છે કે “ ઉનકે પીર ઇબલીસકા ઇસ્મ નથી (સલ) કે ઇસ્મસે ઝીવાદા હો. ” સાહેબો ! ખુદાનો ખાદ્દ હરવખતે દીલમાં રાખવો જરૂરી છે. જરા ખુદાનો ખાદ્દ દીલમાં રાખી ઇનામથી કહો શું અક્ષામાં ખલીલ અહમદ

સાહેબનું કલામ મુતલક ઇસ્મની બહસ પર હતું કે કોઈ ખાસ ઇસ્મ પર હતું ! એ જોવું ન્યાયી વાંચનારનું કામ છે. અહીંયાં તો હઝરત મલેકુલ મૈત (અલ) અને શયતાને લખનાં તે ઇસ્મની ઉપર બહસ છે કે જે તેઓને અપાયો હોય. હવે તે ઇસ્મ જો નથી (સલ)ને કોઈ કારણસર ન અપાયો હોય અથવા, તે ઇસ્મ જાણવા પ્રત્યે આપે લક્ષ ન આપ્યું હોય અને તેથી ન મળ્યા હોય તો તેથી શું મલેકુલ મૈત (અલ) તથા શયતાને લખન હુઝુર (સલ)થી વધારે જાણકાર થઈ ગયા ! શું હુદહુદ સુલેમાન (અલ)થી વધારે આલીમ થઈ ગયું ! શું કોઈ બેદુદા શાએર આપ (સલ)થી વધારે આલીમ કહેવાશે ? નહીં ! હરજેઝ નહીં ! !

બરેલવી બીદઅતીએ આ મસઅલામાં દજ્જલની કીધી છે તે એજ છે કે અહીંયાં બહસ માત્ર એકજ ઇસ્મમાં છે, અને તેણે મુતલક ઇસ્મનું ઓક્ષમાએ હરમૈન શરીફૈતના દીમાગમાં કસાવી દીધું. જરા અલ્લામા ખશીલ અહમદ સાહેબનું કલામ તો જુઓ ? છેલ્લાં ખુલાસો કરતાં લખે છે કે “અલ્લામા ઇલ્લીઈનમાં રૂહ મુખારકતું તશરીફ શખવું, અને મલેકુલ મૈત (અલ)થી અફઝલ હોવાનું કારણ હરજેઝ સાબેત નથી. કરતું કે હઝરત (સલ) નો ઇસ્મ આ બાબતમાં મલેકુલ મૈત (અલ) ની બરોબર પણ થઈ શકે ! ” ઉપલા વાક્યમાં આ બાબતમાં જે લખવામાં આવ્યું છે તે ધણું જ ધ્યાન દેવા જોગ છે. એટલે અલ્લામા જે કાંઈ લખે છે તે માત્ર જે ઇસ્મ પર બહસ ચાલે છે તેજ ઇસ્મ માટે લખે છે. અને બીદઅતી બરેલવીનું વાક્ય જોશો તો મુતલક ઇસ્મની તરફ લક્ષ ખેંચે છે. જે વાંચનાર અરાહીને કાતેઆહ મંગાવીને જોશે તો તેને સાફ રીતે જણાઈ આવશે કે દેખાંદી ઓક્ષમા તો એમ કહેતા નથી કે નથી (સલ) ના ઇસ્મથી શયતાનનો ઇસ્મ વધુ છે. પણ બીદઅતીઓનું એવું માનવું તેઓના લેખપરથી જણાય છે, કે અગર કોઈ તુઝ્છ ઇસ્મ પણ બીજાની જાણમાં હોય, અને તે નથી (સલ) થી અંબરો હોય તો તેથી આપ (સલ) નો ઇસ્મ પૂર્ણ નથી. પણ એમ સમજવું તમારી મુખર્તા, તથા અજાણતાનું પરિણામ છે.

અકાષદાના મસાએલ જે ઇમામેએ લડ્યા છે તેમાં ઘણીજ માતબર રીવાયતોના આધાર લેવામાં આવ્યો છે. એમાં ઓલીયા અલ્લાહની હીકાયતો વિગેરેથી કામ ચાલતું નથી. એવી બાબતો તો અકાષદનીજ કીતાબોથી સાબેત કરવી પડે છે. પણ ઇસ્મી બાબતોથી બહસજ કોણ કરે છે. દીલમાં કીનો કપટ હોવાના કારણે ગમે એવા જ્ઞાનદાર મુસલમાનને પણ કાફર કહેવાથી તુકતા નથી.

આ ઉપરથી જણાઈ આવ્યું કે બરેલવી બીદઅતીઓએ ઇમકાને કીઝબના મસઅલામાં બારીતઆલાની પવેત્ર, અને સર્વશક્તિવાન જતની તરફ નાઆરીની નીસઅત દુરરત રાખી છે અને આ મસઅલામાં નથી (સલ) એ અગર કોઈ તુઝ્છ ઇસ્મને જાણવા તરફ લક્ષ ન આપ્યું હોય, અથવા આપની જ્ઞાનના વિરૂદ્ધ કોઈ ઇસ્મ હોય અને તેથી ખુલાપાકે ન જાગ્યો હોય તો તેથી આપ (સલ) ના ઇસ્મમાં અને ફઝીલતમાં તુકસાનીને દુરરત સમજી છે. અને એહલે દેવખંદના સુન્ની ઓક્ષમાઓએ ઇમકાને કીઝબના મસઅલામાં બારીતઆલાની જતને તમામ ખુરાષઓથી દુર રાખી સર્વ શક્તિવાન સાબેત કરી છે. અને આ મસઅલામાં હુઝુર (સલ) ની જ્ઞાનને મુતાસેજ જેટલા ઇસ્મો આપને મળ્યા તે ઇસ્મોને મખસુકમાં બીજા બધાઓ કરતાં વધુ, અને શ્રેષ્ઠ સાબેત કરી, અને કોઈ ઇસ્મ અગર આપ (સલ) ની જ્ઞાનને લાયક ન હોવાના કારણે બારીતઆલાએ અગર ન આપ્યો હોય તો તેથી આપ (સલ)ની અફઝલીયતને કાંઈ પણ લઘાડવા વગર ઝોર વધારી છે. ઉપલા બન્ને મસઅલાઓમાં બીદઅતીઓજ બલીમ સાબેત થયા.

બાહતાન ચાચું.

ઇલ્લે ગયખના મસખલા ઉપર.

(ગુઓ ! ફ્રામુલ હરમેન સો ૧૦૮.)

“ઓર ઇશ કીરકા વહહાળીયાહ શયતાનીયાહ કે બળોમે” એક ઓર શખ્ત ઇસી ગંગોહીકે હમ છલ્લોમે હે, જીસે અશરફઅલી થાનવી કેહતે હે. ઉસને એક છોટીસી રિસલયા તસનીફકી. કે ચાર વરકકી બી નહીં, ઓર ઉસમે તસરીફકી કે ગયખકી ખાતોકા બચસા ઇલ્મ રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો તઆલા અલયહે વસલ્લમકોહેઅયસાતોહર ખચ્ચે ઓર હર પાગલ બલકે હર જાનવર ઓર હર ચાર પાયે કે હાંસેલ હે. ઓર ઉસકી મલઉન ઇબારત યે હે “આપકી જાતે મુકદ્દસાપર ઇલ્લે ગયખકા હુકમ કીયા જાના અગર ખકોલે અયહ સહીહ હો તો હરયાફત તલખચે અમ્ર હે કે ઇસ ગય ખસે મુરાદ ખાઅજ ગયખ હે ચા કુદલ ગયખ ? અગર ખાઅજ ઉલુમે ગયખીયા મુરાદ હે તો ઇલ્લે હુકમકી કયા તખસીસ હે અયસા ઇલ્લે ગયખતો અયહો, અમર વ બલકે હર સખી વ મજનુન બલકે જમીઅ હેવાનાત વ બહાએમકે લીયે બી હાંસેલ હે” ઇલા કોલેહી “ઓર અગર તમામ ઉલુમે ગયખ મુરાદ હે ઇસ તરહાકે ઉસકી એક ફર્દ બી ખારેજ ન રહે તો ઇસકા ખતલાન ફલીલે નકલી વ અકલીસે સામેત હે” વિગેરે. વિગેરે,

અર્થ. અને એ કીરકા વહહાળીયા શયતાનીયાના વડાઓમાંથી એક બીજો માણસ પણ આ ગંગોહીના ચેલાઓમાંથી છે. જેને અશરફઅલી થાનવી કહે છે. તેણે એક નાનકડો રિસાલો પ્રગટ કીધો છે જે ચાર પાનાઓનો પણ નથી. અને તેમાં ખુલાસો કર્યો છે કે ગયખની વાતોનો જેવો ઇલ્મ રસુલુલ્લાહ (સલ) ને હતો તેવો તો દરેક ખચ્ચાને અને દરેક હીવાનાને બલકે દરેક જાનવરને અને દરેક ચોપગાને હાંસેલ છે. અને તેની ધીક્કારાયલી ઇબારત આ છે. “આપની પવિત્ર જાત પર ઇલ્લે ગયખનો હુકમ કરવો. અગર અયહના કહેવા પ્રમાણે દુરસ્ત હોય તો જાણવાની ખાબત એ છે કે એ ગયખથી મુરાદ કોઇ ગયખ છે, કે કુલ ગયખ ? અગર કોઇ ગયખ હોય તો એમાં હુકુરવું શું ખાસપણું છે ? તેટલો ઇલ્લે ગયખ તો અયહ, અમર બલકે દરેક ખચ્ચાં, અને હીવાના, બલકે તમામ જાનવરો, અને ચોપગાને માટે પણ હાંસેલ છે.” તેના કોલ તરફ “અને તમામ ગયખોના ઇલ્લે મુરાદ હોય, અને તે એવી રીતે કે તેની કોઇ પણ ચીજ જાણથી બહાર ન હોય તો તેનું ખાતેલ થવું નકલી, અને અકલી ફલીલથી સામેત છે.”

ઉપલાં બાહતાનની પુનવાદ અલ્લામા અશરફઅલી થાનવી સાહેબ ઉપર તેમના નાનકડા રિસાલા હીફ્તુલ ઇમાનનાં ઉપલાં વાકયને અધારે કરવામાં આવી છે. એ વિષયના ઉપર આપણે કાંઇ કહીયે તે પહેલાં આપણે એ જાણવું જોઈએ કે એ રિસાલો કયા વિષય પર લખાયેલો છે. અને કઇ વાતનો ખુલાસો કરતાં હકીકત અલ્લામા સાહેબે ઉપલાં વાક્યો લખ્યાં છે. અલ્લામા સાહેબને એક માણસે ગણ સવાલો પુછ્યા હતા તેમાં જે ત્રીજો સવાલ હતો કે “ગયખની એ

ક્રીસમો છે એક તો બીજાત. એ ક્રીસમના આધારે તો બારીતઆલા વગર બીજો કોઈ (આલેમુલ ગયબ) થઈ શકતો નથી. બીજો બાવાસ્તો એ અર્થના આધારે રસુલુલ્લાહ (સલ) આલેમુલ ગયબ હતા. ઝયદની એદલીલ આપવી, તથા અકીદો, અને અમલ કેવો છે ?” એ સવાલનો જવાબ આપતાં અલ્લામાં લખે છે કે “મુતલક ગયબથી મુરાદ શરીઅતમાં તે ગયબ છે કે જેની ઉપર કોઈ દલીલ કાર્યેમ ન હોય, અને તેને જાણવા માટે કોઈ રસ્તો અને આધાર નહોતો. એજ બીના પર (કુરાને પાકમાં છે કે) “આસમાનો. અને જમીનમાં જે ગયબો છે, તેને કોઈ જાણતું નથી. મગર અલ્લાહ !” અને વળી છે કે (તમો કહી હયો અથ મોહમ્મદ (સલ) કે અગર હું ગયબ જાણતો તો ઘણી ભલાઈઓ જમા કરતો.” વિગેરે પ્રમાવવામાં આવ્યું છે. અને જે ગયબ કોઈ વસીલા સાથે છે. તો તેને ગયબ કહેવું બે ચીજોની વચ્ચે જાહેરી મલતાપણાનું મોહતાબ છે. તેથી કરીને મખલુકને આલેમુલ ગયબ કહેવું શીકીને વહેમ થઈ જવાના કારણે મના, અને ના દુરસ્ત છે. કુરાને પાકમાં રાએનાની મનાઈ તથા મુસલીમ શરીફની હદીસમાં અબદી, અને અમતી, અને રખી ફહેવાથી મના કરવાનું કારણ પણ એજ છે. અને એજ કારણે હુઝુર સરવરે આલમ (સલ) ને આલેમુલ ગયબ કહેવા દુરસ્ત નથી. અને એવી તાવીલ (એટલે મન ઘડત અર્થ) થી કહેવું દુરસ્ત હોય, તો ખાલેક, રાજેક, વિગેરે પણ ઉપરની તાવીલ પ્રમાણે કહેવું દુરસ્ત થશે. કારણ કે આપ (સલ) દુન્યાને પયદા કરવાના તથા તેની હયાતીના કારણ છે. બલકે ખુદાના અર્થ માલીક છે અને માઅયુદના અર્થ જેની ખીદમત થઈ હોય તે. એમ છે. તો પછી (ખુદા, અને માઅયુદ) કહેવું પણ દુરસ્ત થશે. અને જેવી રીતે આપ (સલ) ને આલેમુલ ગયબ કહેવું આ ખાસ તાવીલથી દુરસ્ત થશે એવીજ રીતે બીજી તાવીલથી એ સીક્તને નકાર બારીતઆલાથી દુરસ્ત થશે. એટલે ઇસ્મે ગયબના બીજા અર્થ વસીલાને સાથના અલ્લાહ તઆલાને માટે સાબિત નથી. હવે અગર કોઈ માણસ એ બીજા અર્થના આધારે એમ કહેતો કરે કે રસુલુલ્લાહ (સલ) આલેમુલ ગયબ છે, અને બારી તઆલા આલેમુલ ગયબ નથી તો (ખુદાની પનાહ !) શું આ કલામને મોઢેથી કાઢવાની કોઈ અકલમંદ દીનદાર રજા આપશે ? અને એ બીનાપર તો પછી પ્રકીરોની તમામ બેહુદી સહાઓ પણ શરએના વિરુદ્ધ કહેવાશે નહીં. તો શરએ શું થઈ બચ્યાંઓનો ખેલ થયો ! જ્યારે દીલ થયું બનાવી દીધો, જ્યારે દીલ થયું મીટાવી દીધો. પછી અગર “આપની પવિત્ર જાતપર ઇસ્મે ગયબનો હુકમ કરવો અગર ઝયદના કહેવા પ્રમાણે જાએઝ હોય તો જાણવાની એ બાબત છે કે એ ગયબથી મુરાદ કોઈ કોઈ ગયબ છે કે તમામ ગયબ ? અગર કોઈ કોઈ ગયબ મુરાદ હોય તો તેમાં હુઝુર (સલ)નું ખાસપણું શું છે ? તેટલો ઇસ્મે ગયબતો ઝયદ, અમર, બલકે દરેક બચ્યાં, અને પામલ, તમામ હોવાનો અને ચોપગાંને માટે બી છે.” કારણ કે હર માણસને કોઈ ન કોઈ એવી વાતની ખબર રહે છે કે જે બીજા માણસથી છુપી છે. તો એઈએ કે ફરેકને આલેમુલ ગયબ

કહેવા જોઈએ. પછી અગર ક્યદ એમ કહે કે હાં હું સર્વને આલેખુલ ગયળ કહીશ તો પછી ઇલ્મે ગયળને કમાલાતે નળવીયામાં કેમ ગણવામાં આવે છે? કે જે કામમાં મોઝીન બલકે ઇનસાનનું પણ ખાસપણું ન હોય તે નળુવતના કમાલોમાંથી ક્યારે થઈ શકે છે. અને અગર એવી રીતે લાલ્મ કરવામાં ન આવે તો નળી અને નળી વગરનામાં ફેરતું કારણ બયાન કરવું જરૂરી છે. અને અગર તમામ ગેળના ઇલ્મે મુરાદ છે એવી રીતે કે તેની કોઈ એક ચીજ પણ જાણથી બહાર ન હોય તો તેનું વિરૂધ્ધ નકલી અકલી દલીલથી સાબિત છે. નકલી દલીલો તો બેશુમાર છે ખુદ કુરાને પાકમાં આપ (સલ) થી નકાર કરાવવો ઇલ્મે ગયળથી (સાબિત છે) (તમે કહી દ્યો અથ મોહમ્મદ (સલ) કે) “જે અગર હું ગયળ જાણતો તો ઘણી લલાઇઓ જમા કરતો.”

ઉપર મુજબ હીફ્તુલ ઇમાનની ઇમારતનો તરજુમો છે. ઉપલી બહસમાં માત્ર સમજવાનું એ છે કે બરેલવી કહે છે કે અલ્લામાં થાનવીનો એવો અકીદો છે કે નળી (સલ)નો ઇલ્મ બચ્ચાઓ, ગાંડાઓ, ત્યા જનાવરો વિગેરે જેવે હોય. અને એવીજ સુરતની ઇમારત તેણે પોતાની કીતાબ હુસામુલ હરમૈનમાં અલ્લામા થાનવીની હીફ્તુલ ઇમાનની ઇમારત લખવા પહેલાં લખી. તે મલ ઉન ઇમારત એ છે કે “ઉસને એક છોટીસી રિસલ્વા તસનીફકી કે ચાર વરકંકી બી નહીં ઉસમે તસરીફ કી કે ગયળકી બાતોંકા જયસા ઇલ્મ રસુલુલાહ (સલ) કો હે બચસાતો હરખચ્ચે ઝોર હર પાગલ બલકે હર જનવર ઝોર હર ચાર પાયેકો હાંસેલ હે.” ઉપલી ઇમારત પહેલાં લખી પછી અલ્લામાની ઇમારતને લખી એટલે અલ્લામાની ઇમારતની મતલબ એણે પહેલાંજ બયાન કરી દીધી કે એની મતલબ એજ ચાય છે. પણ હું એ દીલની આંખોનાં આંધળાઓને બરાબર સાબિત કરી આપીશ કે અલ્લામાની ઇમારતની શું મતલબ છે. પહેલાં આપણે એ જાણવું જોઈએ કે અલ્લામાની ઉપલી ઇમારતનું હાંસેલ સાદ રીતે શું છે જ્યારે આપણે તે સાદ રીતે સમજી લઈશું તો પછી તે ઇમારતમાં કોઈ પણ રીતે વહેમ કરવાનું કારણ રહેશે નહીં.

અલ્લામા અશરફ અલી થાનવી ને જે માણસે સવાલ પૂછ્યો હતો તેમાં તેણે ખુદ ઇલ્મે ગેળની બે સુરતો પહેલાંથી જણાવી દીધી છે. તેમાં એક સુરત તો એકે ઇલ્મે ગયળ ખીઝકાત એટલે તે ગયળનું જાણવું એવી રીતે કે તે જાણવાને માટે કોઈ ચારતો, વસીલો ન હોય, તેજળ કોઈના શીખવવાથી તે ઇલ્મ પર શકિતવાન ન થયા હોય તો તે તો ખાસ બારી તઆલાની સાથે છે. અને બીજા કોઈની પણ સાથે નકલી અને અકલી જન્ને દલીલથી અશકય છે. અને બારી તઆલાને જે આલેખુલ ગયળ કહીએ છીએ તે ઇલ્મે ગયળ ખીઝકાતનાજ આધારે કહીએ છીએ. અને એ ઇલ્મે ગયળ તેના વગર બીજા કોઈમાં પણ હોવો અશકય છે. તેથી હવે એ ઇલ્મે ગયળ ઉપર કોઈ પણ બહસ કરવાની નથી. હવે જે બીજી સુરત ઇલ્મે ગયળની બતાવી છે તે ગયળ બાવાસ્તા, એટલે કોઈના બતાવવાથી છુપી વાતને જાણવી. પછી તે ગમે એટલો વધારે અથવા ઓછો હોય તેનું પ્રમાણ કોઈ પણ નક્કી ન હોય. પહેલાં તો એ ઇલ્મે ગયળ ઇલ્મે ગયળજ નથી. કારણ કે શરીઅતમાં ઇલ્મે ગયળને જાણવાને માટે કોઈ આધાર ન હોયો જોઈએ તેનેજ ગયળ કહે છે. પણ આ મસઅલામાં એજ ગયળ પર બહસ છે. કારણ કે ક્યદ જે એવો અકીદો રાખે છે કે આ બીજી સુરત જે ઇલ્મે ગયળની છે તે ગયળના આધારે તે રસુલુલાહ (સલ)ને આલેખુલ ગયળ કહેવા મંજિ છે. તો તેપર અલ્લામા થાનવીનું કહાવું છે અને એ બીજી સુરતના આધારે પણ આલેખુલ ગયળના કાબોને લખવોજ ફરિસ્ત

નથી. તેના કારણે જોમ જણાવે છે કે પહેલાં તો એ સીધા જારી તઆલાની સાથે ખાસ છે. બીજી એ કે જે અર્થ મળ્યાના ક્ષણ કરે છે. તેવી રીતે મળ્યાની તાબીર શરીરમાં ખાસ થયેલી નથી. તેથી એ મળ્યાના આધારે આલેખ્ય મળ્યાના ક્ષણનો ઉપયોગ કોઈ પર થઈ શકતો નથી. બીજી એ આપણે અગર મન ઘડત અર્થના આધારે એને પણ મળ્યા કહીશું તો જારી તઆલા તો એ બીજી સુરતના આધારે આલેખ્ય મળ્યા નથી. તે તો આલેખ્ય મળ્યા બીજીમત છે. તો તેને આલેખ્ય મળ્યા કહેવાશે નહીં. હવે જો કોઈ એમ કહે કે જારી તઆલાને આલેખ્ય મળ્યા કહીશું તો બીજીમત સમજીને કહીશું, અને નથી (સલ) ને કહીશું તો બાવાવરતા આલેખ્ય મળ્યા સમજીને કહીશું, તો તેના ખુલાસો પણ આલેખ્યાના જવાબથી નીકળી જાય છે કે તેમો ગમે એમ સમજીને કહો પણ બનતે માટે ક્ષણ તો આલેખ્ય મળ્યા વાપરવા પડશે તો તેથી શીકેનો વહેમ થઈ જાય છે. અને તેજ માટે કુરાને પાકમાં રાખેતાનો ક્ષણ વાપરવાની મનાઈ કરવામાં આવી છે. કારણ કે એ ક્ષણનો એક અર્થ તો એ થાય છે કે “અમારા ભરવાડા,” અને બીજા અર્થ એ છે કે “અમારી મદદ કરો.” તો યાહુદીયો અમારા ભરવાડાના અર્થથી ગાળો આપતા હતા. તેથી એ ક્ષણનો ઉપયોગ કોઈ ખરેખરી રીતે કરે તો તેને માટે પણ મનાઈનો હુકમ કરવામાં આવ્યો. વળી મુસલીમ શરીફમાં અમદી, અમતી, રખી વિગેરે ક્ષણનો ઉપયોગ પણ મના કરવામાં આવ્યો છે એટલે અમદી, તથા અમતીના અર્થ એક તો એ થાય છે કે મારા ગુલામ, મારી લેડી અને બીજા અર્થ એ થાય છે મારા બદા, મારી બંદી, તો તેમાં પણ શીકેનો વહેમ થઈ જાય છે કે કોઈ પણ માલિક પોતાના ગુલામ તથા લેડીને ઉપલા ક્ષણથી ન બોલાવે ગુલામ વિગેરે ક્ષણ એવા વાપરે કે જેથી શીકેનો વહેમ ન થાય. તેમજ ગુલામો પોતાના માલિકને રખી કહીને ન બોલાવે કારણ કે એના એક અર્થ તો એ થાય છે કે મારા માલિક અને બીજા અર્થ તો એ જારીતઆલાનું નામ છે તો તેથી જો એ ક્ષણમાં શીકેનો વહેમ છે તેમજ આલેખ્ય મળ્યામાં પણ છે. અને જેવી રીતે કોઈ મન ઘડત અર્થના આધારે અગર આલેખ્ય મળ્યા કહેશે તો પછી મન ઘડત અર્થના આધારે ખાલેક, રાજેક, ખુલ, માઅયુદ વિગેરે પણ દુરસ્ત થશે કારણ કે એ દરેકમાં મન ઘડત અર્થની શુંમયજ છે. હવે જો કોઈ કહેશે કે હું તો માત્ર આલેખ્ય મળ્યા કહીશ બીજા ખાલેક રાજેક વિગેરે ન કહીશ તો તેને તેલું કારણ પુછવામાં આવશે. અને તે કારણ તે કદી પણ બતાવી શકશે નહીં.

હવે એક બીજી બાબત જે અલ્લામાંથી એ મસઅલામાં સમજાવી છે તે ધણીજ ધ્યાન દેવા જેમ છે તે એ છે કે જારીતઆલા તો વગર આધારે આલેખ્ય મળ્યા છે. એટલે આધારની સાથે આલેખ્ય મળ્યા નથી ઉપલી વાતથી કોઈ પણ દીનદાર નકાર કરી શકતો નથી. હવે જો કોઈ માણસ બાવાવરતા ઇસ્મે મળ્યાના અર્થને પોતાના ખયાલમાં ધારી એમ કહે કે રસુલુલ્લાહ (સલ) આલેખ્ય મળ્યા છે, અને જારીતઆલા આલેખ્ય મળ્યા નથી. તો શું કોઈ ઇમાનદાર તેને એવા ક્ષણો મોટેથી કાઢવાની રજા આપશે !

હવે આપણે એક બીજી બાબત જોવાની છે તે એ છે કે અગર કોઈ માણસ બાવાવરતા ઇસ્મે મળ્યાના જણનારને આલેખ્ય મળ્યા કહેશે અગર કોઈ તાવીલ એટલે મન ઘડત અર્થના આધારે દુરસ્ત સમજે તો પછી તેમાં હુઝુરનું કોઈ પણ ખાસપણું નથી કારણ કે જેવી રીતે તો દરેક જાનદાર કોઈ ન કોઈ એક વાત પણ એવી જણે છે કે તે વાતથી બીજો કોઈ અગરદાર હોતો નથી. કારણ કે એ મળ્યામાં વધતા ઓછાનું પ્રમાણ તો કોઈ નકદી નથી. તો પછી દરેકને આલેખ્ય મળ્યા કહેવા પડશે. અને જો એના જવાબ ક્ષણ એમ આપે કે હા શીકે તો પછી એ

વાત નયુવતના કમાલોમાંથી રહેશે નહીં. કારણ કે નયુવતના કમાલોમાં તો તેજ ચીજ કહી શકાય છે કે જેને નખીયો વગર ખીજો કોઈ ન જાણે અને અમર ઝવડ એમ કહે કે હું આલેચુક ગય્યો માત્ર નખી (સલ)ને આવાસ્તા ઇન્દ્રે ગય્યો જાણુવાના આધારે કહીશ અને ખીજ કાઢને ન કહીશ તો તેનું તેને કારણ પુછવામાં આવશે તો તે પણ હરજેન બયાન થઈ શકશે નહીં.

ઉપલે ખુલાસો સારી રીતે સમજી લીધા પછી હવે આપણે પાછું અલ્લામાં થાનવીનું વાક્ય જુઓ ! હવે તે વાક્યમાં શું 'ખોટું' લખ્યું છે તે શોધી કાઢો ! જુઓ ! હવે તે વાક્ય કેટલું સાદુ લાગે છે. કે "પછી અમર આપની પવિત્ર જાત પર ઇન્દ્રે ગય્યોનો કુકમ કરવો અમર ઝવડના કહેવા પ્રમાણે સહી હોય તો જાણુવાની એ બાબત છે કે એ ગય્યોથી મુરાદ કોઇ કોઇ ગય્યો છે કે કુલ્લ ગય્યો ? અમર કોઇ કોઇ ગય્યો મુરાદ હોય તો તેમાં હુઝુરનું શું ખાસપણું છે ! તેટલો ઇન્દ્રે ગય્યો તો ઝવડ, અમર, વિગેરેને પણ હાંસેલ છે."

ઉપરું વાક્ય કયાં અને બોલતાન કયાં ! બોલતાનમાં તો કહેવાય છે કે અલ્લામાં થાનવી નખી (સલ)ના ઇન્દ્રેને આવા આવાના ઇન્દ્રેને જેવો કહે છે. હવે જુઓ ઉપલાં બોલતાનનો પતો અલ્લામાંની ઇમારતમાં કોઇ પણ જગ્યાએ મળે છે ? અલ્લામાં એ તો એ બાબતમાં ખાસ ખાસ વિગતો નહીં કરેલી છે. જુઓ ! હીફઝુલ ઇમાનમાં સવાલની છેવટની લીટીઓમાં લખ્યું છે. "નયુવત કે લીયે જો ઉલુમ લાઝીમ વ હુઝરી હે" વો આપકે બ તમામ હાંસેલ હો ગયે થ." હવે જે માણસ ઉપરું વાક્ય તેજ સવાલના જવાબમાં લખે તે કેવી રીતે એમ કહે કે હુઝુર (સલ) નો ઇન્દ્રે ગય્યો તો આવો આવો હતો. શું ! દીવાનાઓ અને જાનવરોને પણ નયુવતને લગતા બધા ઇન્દ્રે હાંસેલ હતા ? હવે તે વાક્યમાં "અયસા ઇન્દ્રે ગય્યો તો ઝવડ, અમર, વિગેરે વિગેરે લખ્યું છે તો એ અયસા શબ્દની મતલબ એ નથી થતી કે જે હકીકતમાં ઇન્દ્રે રસુલુલ્લાહ (સલ)ને અપાયો હતો તેવાજ ઇન્દ્રે જાનવરો વિગેરેમાં પણ હતો. બધાકે ત્યાં લખાયલું છે તેની મતલબ મુતલક કોઈ ગય્યોની ઉપર છે. કોઈ નખી (સલ) ના ગય્યોની ઉપર નથી. અને કોઈ ગય્યોમાં જે "કોઈ" શબ્દ છે તેની મુરાદ આમ છે ખાસ નથી. અને શબ્દ "અયસા" હમેશાં સરખામણીને માટે આવેલો નથી ફસાફસ, અને બધામતવાળા ભોકો પોતાના ફરીહ મહાવરામાં બોલે છે કે "અલ્લાહ અયસા કહેર હે મસલન....." તો શું અહીંયાં બારી તઆલાની શક્તિને કોઇ ખીજની શક્તિની સાથે સરખામણી કરવી મક્કુદ છે ? કદી નહીં ! બધાકે એ સુરત ઉપર જે ખરાખી લાઝમ કરવામાં આવી છે તેમાં થાન દેવાથી તો જણાય છે કે એ સરખામણીથી નકાર કરવામાં આવ્યો છે. કારણકે મુતલક કોઇ ઇન્દ્રે ગય્યોના મુરાદ લેવા પર આ ખરાખી બતાવવામાં આવી છે કે તેમાં હુઝુર (સલ) નું શું ખાસપણું છે ? એમાં તો બધા શામેલ થઈ જશે. અને આપ (સલ) ની ખાસ કમાલ દરજ્જાની સીદ્દતોમાં આપ (સલ) નો કોઈ હમસર નથી.

ખીજું અમર આપણે લુગતો જોશું તોપણ જણાઇ આવશે કે અયસા શબ્દ હમેશાં સરખામણી માટેજ આવતો નથી. જુઓ ! ખમીરુલ લુગાત જલ્દ ૨. સફો ૩૦૨.

અયસા=૧) ઇસ કીસમકા, ઇસ શકલકા, (ફીકરા) અયસા કલમહાન હરએકસે બનના ફુશાવર હે. શેઅરે આતિશ.

મેહબુબ નહીં બાગે જહાંમે કોઈ તુજસા.

ખુ રખતા હે શુલ અયસી ન લઝઝત્ત સમર અયસી.

(૨) ઇસકેદર, ઇતના, (ફીકરા) અયસા મારા કે અધમુવા કર લીયા. શેઅરે બક.

દેશ ભાઈકશકા ભરમ હે અયસા લતિશા સાફ.

સુનાર પર સુમાન હે મોળે યરાખકા.

(૩) મોમાસિલ, માનિંદ, (કીકરા) તુમ અયસે મોહતેરે મીલ અયેગે.
હમ અયસેસે તો બાત લી નહીં કરતે.

(૪) ઇસ તહં, યું, (કીકરા) મયને અયસા સુના હે કે આજ દોનો ભાઇઓએ
અલ મર્ધ. તુમ જીનસે સાફ સાફ કેહ દેના કે મીર સાહુબ અયસા કેહતે હેં.

(૫) જ્યાર કલ્લી અન્છાઈ, યુરાઈ કી જગેહ મતૌર સુબાલગા લી બયાન
કરતે હે. (કીકરા) અયસા વકત કીસમતોસે મીલતા હે. કેઇ અયસી બાત મુંહસે
નીકાલતા હે.

ઉપર મુજબના અર્થો અમીર મીનાઇ સાહેબ લખનવીએ પોતાની કીતાબમાં લખ્યા છે. હવે તમો માત્ર એમ કહો કે એના અર્થ માત્ર મોમાસિલ, અને માનિંદ, જ થાય છે. તો એ તમારી છેવટના ફરજની અમલજતા, અને હક છે. અલ્લામાના વાક્યમાં આગળ પાછળની ઇત્તિફાત આપણે જોઈએ છીએ તો સાફ રીતે જણાય આવે છે કે અયસાના અર્થ ઈત્તિફાત થાય છે. તો મતલબ એ થઈ કે જે ઇલ્મે ગયબ આચારતાના કારણે આલેમુલ ગયબનો સબ્બ બોલવો દુસ્ત સમજ્યો હતો તેટલો ગયબ તો ઝવદ, અમર, વિગેરેમાં પણ છે. હવે એથી સરખામણી ક્યાં થઈ કે આપ (સલ)ના ઇલ્મ જોવો ઇલ્મ ઝવદ વિગેરેમાં છે. અલ્લામા ચાનવીનો મુળ મકસદ તો ઉપલી બધી ઇત્તિફાતથી એ છે કે આલેમુલ ગયબની સીધત જે બારીતઆલાને સાથે ખાસ છે. તેને મનખડત અર્થ કરી એવું રૂપ આપવું કે તે રૂપમાં તે દરેકમાં મળી શકતી હોય તેવા સબ્બથી મખલુકાતમાં સર્વથી અદ્દલ ફખરે આલમ (સલ)ની તાઅરીફ કરવી માત્ર અમલજતા છે. શું હુકુમે અકદસ (સલ)ની તાઅરીફ કરવાને માટે આપ (સલ)ને જોવા ઇલ્મો ન અપાયા હતા કે જેમાં આપનો કોઇ પણ ભાગ્યો નહતો ? અપાયા હતા ! અને લાખ વાર અપાયા હતા !! તેથી કોઇ પણ દીનદાર ઇનકાર કરી શકતો નથી. પણ એવી વાતો સમજવાને માટે ઇલ્મની જરૂર છે. પણ ઇલ્મ ક્યા છે ! અમર બરેલવીઓજ આલીમ હતો તો આલમાયે ઉમ્મતથી કહી પણ કપટ અને કીનો ન રાખને કારણ કે આલીમો તો આલીમોનેજ વધારે ચાહે છે. અમર બીદઅતીઓમાં ઇલ્મ હતો તો બહસનો ઇલ્મે ગયબમાં હતી અને એ મસઅલામાં તમારો એહલે દેવખંદથી વિરૂદ્ધ પણ હતો તો જરા આલમાએ હરમૈન કરીદૈનને પુછી તો જોતે કે નબી (સલ)ને આલેમુલ ગયબ કહેવા દુસ્ત છે કે નહીં ? પણ તેમ પુછવા જતે તો ખાસકાઓનો સરખાવ લઈને આવવું પડતે.

ઉપલા બયાનથી સાફ રીતે જણાઈ ગયું કે ઉપલા મસઅલામાં અલ્લા ચાનવીની મુરાદથી ઉપર સમજાવી આલમાએ હરમૈન કરીદૈનને ધોકા આપી ફતવો લીધો છે. જે બાબત તદ્દન પિકારવા જેગ છે અને એ માત્ર એહુલુલ્લાહની સાથે કીના કપટનું કારણ છે. બીદઅતીઓની ઇમાનદારી તો જુઓ. કે આજે હજારો ધોકા દેવખંદ, સહારનપુર, વિગેરેના મદ્રસાઓ, તથા ચાનાશુબનના ખાનકાહથી દીની ફકર ઉઠાવે છે. એ ફકરને અટકાવવા કેવી કેવી કાશીશો કરવામાં આવે છે. એ જગ્યાઓના મુખ્યો ઉપર કેવાં કેવાં બોહતાનો મુકાનામાં આવે છે. પણ બરેલવીઓને યાદ રાખવું એછાએ કે અલ્લાહનું દીન તો ક્યામત સુધી ભરી રહેશે. તમારી વ્યર્થ કાશીશોથી મટી શકતું નથી. જો તમારી નઝદીક હયા કોઇ મીઝ હોય ! જો ઇમાન અઝીઝ હોય તો એવી હજાબીઓથી બાઝ આવો ! જુઓ ! તમારી હુસામુલ હરમૈન પછી મોહનદ પ્રગટ થઈ છે. જરા તેમાં હઝરતે દેવખંદને માટે કેવા

શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો છે. અને તમારે માટે કેવા કેવા શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો છે તે જુઓ ! વાત તો મોહનદનીજ માતબર કહેવારો. કારણ કે એ કતવો છેલ્લાં નીકળ્યો છે.

વળી કેટલાક શયતાનો એમ લોકોને બહેકાવે છે કે મોહનદમાં અસલી કીતાબોના શબ્દ શબ્દ લખ્યા નથી. તો અકલમંદો ! તમરે બહુવું જોઇએ કે અસલ કીતાબો તો ઉર્દુ બાપમાં લખાઈ હતી, અને મોહનદ તો મુળ અરબીમાં લખાઈ હતી. હવે તેના શબ્દ શબ્દ અને અક્ષરે અક્ષર કેવી રીતે આવી શકે પણ તેમાં જોવાનું એજ છે કે મુળ મતલબમાં કંઈ ફેર છે કે નહીં અગર જો કંઈ તે ફેર હોય તો કાઢી બતાવો ? તમોએ તો જમીન અને આમમાન જેટલો ફેર કરીને દુસામુલ હરમૈન લખી. તેના ફેર તો મારી ઉપલી ઇમારતથી એવી રીતે સામેત થઇ મયો કે અગર કોઇ દીનદાર હશે તે તો નકાર કરી ન શકશે. પણ હાં ધર્મીઓનાં દીલ તો ખુદ પાક્યે ધાળાં કરી દીધાં છે. તે તો ધોળે દીવસે સૂર્ય નથી. એમ પણ કહેવાને ચુકશે નહીં.

વળી જુઓ ? અલ્લામા થાનવીને એ ઇમારત માટે તેમની શું મુરાદ છે ? તે પુત્રવામાં આવી તો તેના જવાબમાં યરુલ બનાન નામના રિસાલામાં પોતે લખે છે કે “આપકે ખતકે જવાબમે” અર્જ કરતા હું કે મયને ચે ખખીસ મઝમુન કીસી કીતાબમે” નહીં લીખ્યા. યોર લીખના તો દરકીનાર મેરે કલ્બમે” લી ઇસ મઝમુનકા કલ્બી ખતરા લી નહીં ચુઝરા.” વળી આગળ જતાં લખે છે કે. “જો શખ્સ અપસા એતેકાદ રખમે ચા બીલા એતેકાદ સરાહતન ચા ઇશારતન ચે ખાત કહે મે” ઉસ શખ્સકે ખારેજ અઝ ઇસલામ સમજતા હું કે વો શખ્સ તકઝીબ કરતા હે મુસુસે કતઇયાકી યોર તનકીસ કરતા હે હુજુર સરવરે આલમ ફખરે બની આદમ (સલ) કી.” હવે જો માણસ પોને એમ લખે તેની મુરાદ તેમ કેવી રીતે થઈ શકે.

હવે આપણે એ જોવાનું છે કે એવી રીતની ઇમારત કોઇ બીજી માતબર કીતાબોમાં પણ છે કે પહેલ વહેલી એ ઇમારત એચેજ લખી છે. જુઓ સરહે મવાકેફ મતબએ નવલકીશોર લખનામાં છપાવથી સફા ૬૬૩ માં ફોતોનફરો જે એમ કહેતા હતા કે નખી (સલ) ને માટે ઇદમે ગયમતું બહુવું પણ જરૂરી છે તો તેનું રહ કરતાં લખે છે કે “અમો જવાબમાં લખીશું” કે તમોએ જે બચાન કયું” છે તે કેટલીક વાતોથી રફૂ છે. કુદસ ગયબની વાતો નખી (સલ) બહુ છે એ વાત તો તમો, અને અમો બન્ને માનતા નથી. કારણ કે નખી (સલ) એ ફરમાવ્યું છે કે અગર હું ગયબની વાતોને બહુતે તો ઘણી બલાઇઓ જમા કરતે અને મને ઇબ્ન પહોંચતે નહીં.

અને કોઈ કોઈ ગયબથી અખરદાર થવું નખી (સલ) ની સાથે ખાસ નથી. એમ તમો ખુદ માનો છો કે કોઈ કોઈ ગયબ તો રીયાઝ કરવાવાળા, તથા બીમારો, તથા ઉંઘેલાઓ પણ બહુ છે ?”

ઉપલી ઇમારત સરહે મવાકેફના કર્તાની છે હવે કહો એવજ પણ રસુલુલાહ (સલ) ના ઇદમને સાધુઓ બીમારો, અને ઉંઘાવલાઓ જેવો કહે છે ? શું ઉપલી ઇમારતની ઢખમાં અને લીફતુલ હમાનની ઇમારતના ઢખમાં એક જરા પણ ફેર છે ? એથી કંઈ સરખામણી સામેત થતી નથી. એથી તો માત્ર એટલુંજ સામેત થાય છે કે જે ઇદમ દરેકમાં હોય પછી તે ગમે એટલો વધારે અથવા ઓછો હોય તો તેની નીસખત નખુવતની શાનની તરફ કરવી મુનાસેબ નથી અને

બીજી સંધ્યે એ કે પ્રજાપાક આલેખ્ય ગયય બીજાત છે અને એ તેની ખાસ સીદ્ધિઓમાં છે. માટે આલેખ્ય ગયમના સખને કોઇ મનઘડત અર્થના આધારે બીજાની ઉપર બોલવો દુરસ્ત સ્વભાવો તો સીદ્ધિના વહેમ થઇ ગય છે.

હવે જુઓ મતાલેકલ અનવાર (નોટ) ચરહે મોવાકે ૭૫૬ ૧ લી સદી ૫૩૫, ૫૩૭. “ અગર તેઓની સુરાહ નખી (સલ)ને માટે તમામ (ગયબ)થી ખબરદાર રહેવું હોય તો નખી થવાને માટે એ કાંઇ જરૂરી નથી કે તમામ ગયબને જાણે અને અગર સુરાહ કોઇ કોઇ ગયબથી હોય તો એ નખીની સાથે ખાસ નથી. કારણ કે કોઇ પણ એવો નથી કે જેને કોઇ કોઇ ગયબથી વગર શીખવે ખબર ન હોય. ”

ઉપલી ઇમારત પણ હીફુઝ ઇમાનનીજ નકલ છે. અને હું તો કહું છું કે તેથી પણ વધારે છે. કારણ કે તેમાં તો ઝવદ, અમર, ખકર, વિગેરે પણ લખ્યું છે. અને આ ઇમારતમાં તો “ કોઇ પણ ” નો સખ લખ્યો છે. એટલે એમાં કોઇ પણ જનદારને સંજો તો આવી જશે.

હવે કહો કે જે જાહેરો એમ કહેના હતા કે હીફુઝ ઇમાનમાં નખી (સલ) ની બેઅદબી કાઢી છે, તેઓને હું પુછું છું કે આ આકસો વરસ પર થએલા પોતાના જમાનાના ઇમામ જેવા આલીમો, અહામા મીર સૈયદ શરીફ, અને કાઝી અઝદ (રહ) ને પણ કહેશે કે એવજુના કુફ્રે અઝાબમાં જે શક કરે તે કાફર છે. આજે આકસો વરસથી સુન્નત વલ જમાઅત એમને મુસલમાનોના પેશવા માનતા આવે છે, તો શું તે બધી જમાઅત કાફર થઇ ગઇ ?

જ્યારે પહેલ વહેલી ઉપલી ઇમારતો અરેબી બીદઅતીની આગળ એકલે દેવખંદે મોકલી તો આંખો ફાટી ગઇ ! અને હેશ યુમ થઇ ગયા ! અને ગમરાટને કારણે કહી દીધું કે હા ! એઓ પણ કાફર છે ! ! કેમ નહીં ? જહન્નમના દારોગાને તો જહન્નમનુંજ પેટ ભરવું જોઇએ. હજી તો સાહે છે કે જહન્નમના દારોગા થયા અગર જહન્નમના થતે તો શું ન કરત !

ઉપલા પ્રજાપાકો ઉપરથી સામેત થઇ ગયું કે અક્સામાં થાનવીની એ ખવીસ સુરાહ ન હતી. તેમ એવી ઇમારત લખવી પણ બેઅદબી નથી અથવા સખ હમેશાં સરખામણી માટે આવતો નથી. કોઇ માણસના કહેલા કલામની સુરાહથી ફલતું સમજવી તેના પ્રત્યે ધિક્કાર ઉત્પન્ન કરાવેલો હેલ્લા દરજ્જની યુમરાહી કે. અક્સામાં થાનવી કે જમના આજે લાખોની સંખ્યામાં મુરીદો છે તેવા માણસની તરફ ધિક્કાર ઉપજવવાની ફરજીય કરવી કે જેથી લાખો માણસને નફા પહોંચતો બંધ થાય એ રીતનીયત નથી તો બીજું શું છે ? બીદઅતીઓને યાદ રાખવું જોઇએ કે દન્નબોના ફરેમમાં તો યુમરાહોજ ફસાસે. બીઆરા અરેબીએ પેતાની બધી ઉમર ઓલમાએ ઉમ્મતને કાફરજ સામેત કરવામાં ગાળી કાઢીની ઉપર ૭૦ રીને કુફ સામેત કર્યું. અને કોઇ પર ૭૫ રીને સામેત કર્યું. એ ઉપરથી તો જણાય છે કે એ માણસનું એવું મન હોવું જોઇએ કે માત્ર હું એકલોજ જન્મતમાં જાઉં. અને બીજા બધાને માટે જન્મત હરામ કરી દઉં. એ માણસે એવા એવા મોટા ઓલમાએ ઉમ્મતને કાફર કહ્યા છે કે જેઓ પોતાના જમાનામાં ચક્તા હતા. એ માણસ કાંઇ એમ સમજતો હતો કે કોઇ પણ માણસને જન્મત અથવા દોજખમાં મોકલવો ખાસજ કરાઇ પર મોકલ્યું છે.

અક્સામાં થાનવી પરનું બોહતાન પણ બોહતાનના રૂપમાં જણાઇ ગયું. હાલમાં આમ બીજાને દેવખંદના સુન્ની ઓલમાઓ તરફ ધિક્કાર ઉપજવવા મુખ્ય ચાર બોહતાનો હતાં જેઓ

પ્રુલાસો સંપુર્ણ રીતે થઈ ગયો છે. કે કોઈના તો વાક્યોને અવાર નવાર બંધ બેસતાં મોઝામાં કોઈના વાક્યોમાં ફેરફાર કરી નાંખ્યો. કોઈના વાક્યોમાંથી પોતાની મતલબને નહતા કહી મન મુજબનું જુદું કલામ બનાવી દર્જાવી કાઢી. કોઈના લેખની મુરાદ ઉલટી સીધી સમજવી દીધી મતલબ કે જ્યાં જે કાંઈ પણ ક્યું નો ફરજ વગર કાંઈ ન ક્યું. અને હમણાં તેમનાં ચેત્તાઓનાં પણ એજ ધંધો છે. ખુદા જણે એઓનાં દિલ્લી ધરાદો શું હશે! હાલ તો કાંઈ મોઝા દહેતા નથી. પણ એઓની અળવળ ઉપરથી તો જણાય છે કે કદાચ કાંઈ કાદવાની જેવું પણ લઇ બેસે.

સુતરરક બોલતાનોના જવાબ.

હવે માત્ર થોડાંક બોલતાનો કે જે બીદઅતીઓએ એકલે હક્કની ઉપર મુક્યાં છે, જેવું વિગતવાર ખ્યાન મોહનદમાં છે, તેને ટુંકમાં લખી જણાવું છું. જેને જોઇએ તે મોહનદ મંચાવી જોઇ શ્યો. નીચે જે અકીદાઓ ખ્યાન કરવામાં આવશે તે અકીદાઓ એકલે દેવમંદના છે.

ખીજ અને ચોથા સવાલના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમારા અને અમારા વડીલોની નજદીક અંબીયા, સેલહા, શોહદ, અવલીયા, અને સીદીકીનો વસીલો તેમની હયાતી, તથા વફાત પછી દોઆમાં લેતો દુરસ્ત છે. પણ દોઆ કરતી વખતે એમ કહે કે ઓ અલલાહ! હું ફલાણા ખુઝોર્ગના વસીલોની સાથે મારી દોઆની કમુલીયાત અથવા હાજત તારી પાસે માંથું છું.”

પાંચમાં સવાલના જવાબની ઉવટમાં લખ્યું છે કે “નખી (સલ) ની હયાત જેની રીતે દુઆમાં હતી તેવીજ રીતે કબર મુઆરકમાં છે, અને આલમે બરઝખમાં પણ છે.”

સવાલ સાતમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “હુજુરે આઝમ (સલ) પર વધારે દુરદ શરીફ પડતું મોટા સત્તામ, મુસતહમ, અને સારો જદલો મળવાનું કાંઈ છે. પછી દુરદ શરીફ, દજાએલુક અથરાત, અથવા ખીજા ખુઝોર્ગના વિનાશાઓ પણ પઠવા સવાબથી ખાલી નથી.”

સવાલ અઘારમાંના જવાબમાં ઉવટે લખ્યું છે કે “હવે જે તમો પુછો છો કે શેખોની આત્મ શક્તિથી ફાયદો અને સીનાઓ, અને કબરોથી છુપા લાભો મળે છે કે નહીં તેના જવાબમાં લખીએ છીએ કે ખરેખર મળે છે. પણ હામ જે વાતો આમ લોકોમાં ચાલી રહી છે તે રૂઢી મુજબ નહીં. પણ હા! જે તરીકા કે ખામ, અને એહલુલ્લાહથી છુપો નથી તે રૂઢી મુજબ જરૂર મળી શકે છે.”

સવાલ તેરમાં અને ચકદમાંના જવાબમાં ઉવટે લખ્યું છે કે “મારીનઆલા માટે દિલા, અને મકાત, સામેત કરવું અમો દુરસ્ત સમજતા નથી. અને કહીએ છીએ કે દિલા, અને મકાત, અને તમામ નાશકારક સીફનોથી તે પરિત્ર અને શ્રેષ્ઠ છે.”

સવાલ પંદરમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમારા સરદાર, અમારા મલેક, અમારા ખારા, કમામતને દીવસે બારીતઆલા પાસે અમારી ખલિશ કમવાવાળા મોહમ્મદ (સલ) તમામ મખલુકથી શ્રેષ્ઠ, અને હક્ક તઆલાની નજદીક સર્વથી બેહતર છે. અને ખુદા પાકની નજદીકી મેળવવામાં અને બારી તઆલાની પાસે હાંચી પદવિ મેળવવામાં ટાંક માલુસ આપ (સલ) ની બનોબર તો શું પાસે પણ જઈ શકતો નથી. અને આપ (સલ) તમામ રસુલો, નબીયો, અને સુદી હદેમી ટાંગીઓને તમામ કરવાવાળા છે.”

સવાલ સેવામાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમારો અને અમારા વડીલોનો એવો અકીદો છે કે કુલુરે આશ્રમ (સહ) નથીમેને તમામ કરવાવાળા છે. અને આપ (સહ) પછી બીજો કોઈ પણ નથી નથી.”

સવાલ સત્તરમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “જો કોઈ માણસ એમ કહે કે રસુલુલ્લાહ (સહ) ને અમે ઉપર એટલી ફઝીલત છે જેટલી મોટાભાઈને નાના બાઈની ઉપર હોય છે તો તે માણસ ઇસલામના દાએરાથી દુર છે.”

સવાલ ૧૮ માંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમે મેલેથી કહેવાવાળા, અને દીલથી અકીદો રાખવાવાળા છીએ કે અમારા સરદાર નખી (સહ) ને તમામ મખલુકથી વધારે ઇસ્મા અલ્લા છે.”

સવાલ ઓમરુલ્લિસમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “જો કોઈ માણસ એમ કહે કે ફલાણો માણસ નખી (સહ)થી વધારે આલીમ છે તો તે માણસ કાફર છે. અને તે માણસના કુદનો ફતવો અમારા વડીલો આપી ચુક્યા છે એટલું બધું કર્યા છતાં નખી (સહ)થી સયવાન મરદુદનો ઇસ્મ વધારે છે એ વાત અમારી કીનાઓમાંથી કોઈ પણ માણસ કેવી રીતે કાઢી શકે?”

સવાલ વીસમાંના જવાબમાં છેવટે લખ્યું છે કે “અમારી નજદીક જે માણસ રસુલુલ્લાહ (સહ)ના ઇલ્મને ઝવદ, બકર, અને જનાવરોની બરેબર સમજે તે કાફર છે.”

સવાલ એકવીસમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમે તો શું! પણ કોઈ પણ મુસલમાન એવો ન હશે, કે જે આપ (સહ)ના વિશ્વાદના ખયાનને તો શું! પણ આપ (સહ)ના પગરમાં ધરતી ધૂળ, અથવા આપ (સહ)ના સરસીના મધેડાના મુરત ખયાનને પણ છુટો, અથવા શીદાને સઈયા, અથવા હરામ કહે. જે હાથનોને કે એક જરાએ આપ (સહ)ની નીસબત હોય, પછી તે આપ (સહ)ની વિશ્વાદની હોય, અથવા આપ (સહ)ની જગૃત, નીંદ્રાની હોય, તે દરેક અમારી નજદીક ધણીજ ઉત્તમ, અને ઉચ્ચ દરજ્જાની મુસલમાન છે.”

સવાલ એવીસમાંના જવાબમાં લખ્યું છે કે “અમે અને અમારા વડીલો આ વાતનો પગીન રાખીએ છીએ કે જે કલામ બારી તઆલાએ બયાન કર્યું છે અથવા બિખે કરશે, તે ખરેખર સાચું વહેમ વગરનું, અને બંધગેરનું છે. અને તેના કેંઈ પણ કલામમાં જુલુનું ગુમાન પણ સઈ શકતું નથી તેમજ વિરુદ્ધનો વહેમ પણ કરી શકતા નથી. એમ છતાં પણ જો કોઈ માણસ કહે તો તે કાફર, મુલહેદ, અને ઝીનદીક છે, અને તેમાં ઇમાનનું નામ એ નથી.”

સવાલ છત્વીસમાંના જવાબમાં છેવટે લખ્યું છે કે “કાદયાનીના કાફર થવાની બાબત અમરા સ્વયમ હઝરત મોહાના રશીદ અહમદ મગોહી (રહ)નો ફતવો તો બપાઈને બદાર પણ પડી ચુક્યો છે.”

હાલમાં વળી કેટલાંક મુદ્દતથી અલ્લામા અશરફઅલી યાનવી સાહેબ ઉપર એક નવું બોહતાન તબ્લ જે ખુનયાદ જુદા ફજ્જલો તરફથી બંધિયામાં આવ્યું છે. અને એ બોહતાનની ખુનયાદને પણ કુદને દરજ્જે સુધી પહોંચાડવામાં આવી છે અને તે એ છે કે અલ્લામા યાનવી હવે પોતાના નામનો કલમે પકારે છે. ખુદાની પનાહ!

એ કીરસો એક માણસ કે જે અલ્લામાનો સુરીહ પણ નહોતો તેના સ્વપ્નની હાલતને લખતો છે, તેણે જે ઇમજ અલ્લામા પર લખ્યો તથા તેનો જે જવાબ અલ્લામા સાહેબે આપ્યો તેમાં વિગતવાર ખુલાસો નીચે મુજબ છે. તે માણસ પોતાના ઇમજની ઉપદ્રમાં લખે છે કે

“એક વખતે સેવકનું રામપુર જવું થયું. અને ત્યાં એક મજાણીમાં એક મોલવી સાહેબ જેવણ તાલેબે ઇસ્મ હતા તેમની પાસે ચોખવાનો ભેગ થઈ ગયો અને એ પણ જણાયું કે તે મોલવી સાહેબ તમારા મુરીદ હતા તેથી તેમની સાથે વધુ મહોબત થઈ ગઈ. અને વાત ચીત ફરમ્યાન જણાયું કે તેવણની ઉપર ચાના ભુવનથી બે ચોપાન્યા “અલઈમદાદ” તથા “હુસ્તુલ અઝીઝ” પણ માસીક આવે છે. સેવકે તે બેવા માટે માંગણી કીધી. તો તે મોલવી સાહેબે કેટલાક ચોપાનીયાઓ મને બેવાને માટે આપ્યાં. અલહમદોલીલાહ ! જે મઝા તે ચોપાનીયાઓથી મળી તે ખયાન થઈ શકતી નથી. એક દીવસનો બનાવ છે કે હુસ્તુલ અઝીઝ બેઠ રહ્યો હતો અને ખપોરનો વખત હતો એટલામાં નીંદ્રા આવવા લાગી. તેથી સુઈ જવાનો ઇરાદો કર્યો. રિસાલો હુસ્તુલ અઝીઝ એક ખાતુએ મુકી દીધો. પણ જ્યારે સેવકે કરવટ બદલી ત્યારે દીલમાં ખયાલ આવ્યો કે કીતાબને પીઠ થઈ. તેથી રિસાલો હુસ્તુલ અઝીઝ ઉંચકી માથે સીરાણે મુકી દીધો. અને ઉંઘી ગયો. કેટલીકવાર પછી સ્વપ્ન બેઠું છું કે કલમો શરીફ લાઈલાહા ઈલ્લલાહ પડું છું પણ મોહમ્મદ રસુલુલાહની જગ્યાએ.....તું નામ લઉં છું. એટલામાં દીલમાં ખયાલ આવ્યો કે કલમો શરીફના પઠવામાં તારેથી ભુલ થઈ. એને પાછો સહી પઢવો બેઠ્યો. એ ખયાલથી પાછો કલમો શરીફ પડું છું. દીલમાં તો એ છે કે સહી પઢાય. પણ જીભથી બેઘડક રસુલુલાહ (સલ) ની જગ્યાએ.....નીકળી જાય છે. બે કે હું જાણું છું કે એવી રીતે દુરસ્ત નથી. મગર બેઅખત્યાર મોટેથી એજ કલમો નીકળે છે, બેચારવાર જ્યારે એમજ થયું ત્યારે તમને સાંભળે બેઠું છું. અને બીજા પણ કેટલાક માણસો તમારી સાથે હતા. પણ એટલામાં મારી એ હાલત થઈ ગઈ કે હું ઉભો ઉભો ચક્કર આવવાને કારણે જમીનપર પડી ગયો. અને એક ઘણી બેશથી ચીચયારી પાડી. અને મને જણાતું હતું કે મારામાં કંઈ પણ શક્તિ રહી ન હતી. એટલામાં સેવક સ્વપ્નથી જાગૃત થયો. પણ શરીરમાં તેજ પ્રમાણે બે શુદ્ધી હતી. અને નાતા-કતીની અસર પણ તેમજ હતી. મગર સ્વપ્ન અને જાગૃત બંને હાલતમાં આપનોજ ખયાલ હતો. પણ જાગૃત હાલતમાં કલેમા શરીફની ભુલનો જ્યારે ખયાલ આવ્યો તો એવો ઇરાદો થયો કે એ ખયાલને દીલથી દુર કરવો બેઠ્યો. એટલા માટે કે વળી પાછી કેઈ એવી ભુલ ન થાય. એ ખયાલના કારણે સેવક બેસી ગયો. અને પાછો બીજી કરવટ સુધને કલમો શરીફની ભુલને દુર કરવા રસુલુલાહ (સલ) પર દુરુદ શરીફ પડું છું. પણ પાછો એમ કહું છું કે અલ્લાહુમ્મા સદ્દે અલ્લા સૈયદના વ નબીયેના વ મોલાના.....બે કે હવે જાગૃત છું. સ્વપ્ન નથી. મગર બેઅખત્યાર છું, નાચાર છું. જીભ મારા કાણુમાં નથી. તે દીવસે એવોજ ખયાલ રહ્યો. બીજે દીવસે જાગૃત હાલતમાં નબગાઈ રહી. ઘણો રડ્યો. બીજા પણ ઘણા બધાએ આપની આજી મહોબતના કારણે છે. ક્યાં સુધી લખું.”

—: જવાબ :—

“એ બનાવમાં દીલાસો હતો કે જેની તરફ તમે વલણ કરો છો તે માણસ ભારીતઆલાની મહેરબાનીથી સુન્નતોની તાબેદારી કરવાવાળો છે.”

ઉપલા જવાબના આધારે એમ કહેવામાં આવે છે કે સ્વપ્ન જોનાર માણસ આટલું બધું કુદે બકચો છતાં તેને તૈયારી કરવાનું ન લખ્યું. તેથી જણાવ્યું આવે છે કે એના કુદરીયાતના બકવાસથી અલગમાં રાજી છે. અને કુદરી રાજી રહેતું પણ કુદ છે. અને એવણને એ વાત પસંદ છે કે લાઇલાહા મલ્કાહ પછી.....કહે.

હવે આપણે જે એ બાબતમાં જોવાનું છે તે એજ છે કે ઉપલો સ્વપ્ન જોવાવાળો માણસ સ્વપ્ન અને જાગૃત બન્ને હાલતમાં જ્યારે તેણે ઉપલો બકવો કર્યો ત્યારે તે પોતાના અખત્યારમાં હતો કે નહીં. ત્યારે સ્વપ્નની હાલત તો એ અખત્યાર હતી તે તો કોઇ પણ માણસ કહી આપશે. હવે માત્ર જે કલામ કરવાનું છે તે માત્ર બેદારીની હાલતનું છે. તો તે તો તે માણસ ખુદ પોતેજ હાથે છે કે હું પોતે જાણતો હતો કે હું ભુલ કરું છું પણ તેની જાન તેના અખત્યારમાં બેચેનીના કારણે ન હતી. તેમ તે માણસ જેવી રીતે મોટેથી ઉપલો બકવાસ કરવો દુશ્વર ન સમજતો હતો તેમ તેને દીલથી પણ ધિક્કારતો હતો એ તેની ઇજ્જતપરથી સાફ રીતે સમજી શકાય છે. તેમ જ્યારે પાછો તે પોતે પોતાના કામમાં આવ્યો ત્યારે ધણેજ રડ્યો. એ રડતું પોતાથી થએલી બુદ્ધિને માટે હતું. એટલે તોયો હતી. એ બધો વાતોનો ખુલાસો તેના કાગળ પરથીજ જણાવ્યું આવે છે. અને એ બેચેનીની હાલત મટી જવા પછી પોતાને જે એ ભુલ માટે કરવું હતું તે કરીને તેણે કામગીરી લખ્યો. હવે તેને માત્ર ખ્યાલની તાઅયીર વગર બીજું શું લખે ? જે નસીહતો એવી ભુલ કરે તેને માટે કરવાની હતી તે તો તેણે બધી પહેલાંથીજ કરી લીધી હતી. હવે જે કોઇ એમ કહે કે એવો બેહુદો બકવો કરવાથી તેની આ તેના નીકાહમાંથી નીકળી ગઇ, તો તેને પાછા નીકાહ કરવાની તો નસીહત કરતે ! તો તેનો જવાબ એ છે કે તેમ પણ નથી. કારણકે એકાએક હાથથી વધારે રંજના પહેંચવાથી પોતાના કામથી નીકળી જનાર, તેમજ એકાએક હાથથી વધારે ખુશીના હાસિલ થવાથી પોતાના કામથી નીકળી જનાર, તેમજ દીવાના, તેમજ સ્વપ્નમાં ભુલ બલુ બોલનાર, વિગેરેથી અગર એવી ઇજ્જતરસી હાલતમાં કોઇ શબ્દ મોટેથી નીકળી જાય તો તેથી તે કાંઇ કાફર થતો નથી. જુઓ, મુસલીમ શરીફમોના કોરસો કે જ્યારે એક માણસ જંગલમાં સુઇ ગયો અને જ્યારે જાગૃત થયો તો જુએ છે કે માલ અમ્યામથી લાવેલું તેનું કંટ ખોવાઇ ગયું હતું. ત્યારે તે ધણેજ બેચેન થઇ ગયો. અને તેને શોધવા લાગ્યો અને તે શોધવાનીજ હાલતમાં પાછો તેની ઉપર લંબનો બલબો થયો, અને તે પાછો હાંધી ગયો. અને થોડીક વારે જ્યારે પાછો જાગૃત થયો તો જુએ છે કે તેનું કંટ તેની પાસે ઉભું હતું ત્યારે તેણે ખુશીના આવેશમાં કહ્યું કે “અનતા અખદી, વ અના રખએક” એટલે એ અલ્લાહ ! તું મારો બંદો, અને હું તારો રખા છું. એ વાત જ્યારે રસુલુલાહ (સલ) ની આગળ કહેવામાં આવી તો આપ (સલ) એ ફરમાવ્યું કે “અખતાઅમા મીન રીફતીલ ફહ” એટલે તે માણસે ભુલ કીધી એકાએક ખુશીના વધી જવાથી. અગર જે તે માણસ કાફર થઇ ગયો હતો તો જરૂર હુજુર (સલ) “ખતા” નો શબ્દ ન કહેતો. કારણ કે ખતા મુસલાફતક થતી નથી. જુઓ રોઝાના મસઅલામાં પણ અગર કોઇ ખતાથી રોઝો તુડી નહીં છે તો કાફરો માફ પડતો નથી.

ઉપલી બાબત પરથી જણાઈ આવ્યું કે તે કાફર થયો ન હતો. હવે જે એમ કહેવામાં આવે છે કે તેને તોળા કરવાની નસીહત આ માટે કરવામાં ન આવી ? તો સાહેબો ! તેણે તોળા કરીને તો કાગળ લખ્યો. તે શું તેના કાગળ ઉપરથી સમજવું નથી ? સમજાય છે તો બધું. પણ હાંધી બુદ્ધિના દબળાવાને માત્ર મોહતાનથીજ મતલબ છે. એ વિષય પર ધણી વખતે અલ ઇન્ટેલિજન્સ ખુલાસાઓ પ્રગટ થયા પણ કોણ જુએ છે ! જેમની બુદ્ધિની આંખો પર ઇર્ષાની ઢાળી આવી ગઈ હોય તેને શું દેખાય !

અગર અલ્લામા ચાનવીને નખીનો દાવો હતો તો શું જવાબ આવો લખતે ? અરે મુખાંઓ તેનો જવાબ તો એમ લખતે કે જુઓ તમે અને નખી માનતા નથી તો ખુદ પાક તમારી પાસેથી જમરફતી તમારે મોઢેથી મારી નખવતનો એકરાર કરાવે છે. માટે અને નખી માનો ! ઉપથી ઇસ્મારતને બદલે શું માત્ર એમ લખે કે “ એ બનાવમાં દીલાસો હતો કે જેની તરફ તમે વશજ કરો છો તે માણસ બારી વખાલાની મહેરબાનીથી સુનોની તામેદારી કરવાવાળો છે.”

અફસોસ ! સદ અફસોસ ! ! જેવી રીતે બરેલવીઓ બીદઅતીઓ એકલે દેવમંદના સુની આલીમો પ્રત્યે વેર ભાવ રાખે છે, એવીજ રીતે નજદીયો એકલે સુન્નત વલ જમાઅતની રાખતા હતા.

ઉપર બયાન થયા પ્રમાણે દરેકજ નવા નવા મોહતાનો એકલે હકક માટે બગેલીની કુર્ મેન્સુફકચરીંગ કુલ શીમીટેકના કુર્ના સાંચામાં દત્તતા જાય છે. ક્યાં સુધી એઓને કાઈ જવાબ આપતો ફરે. કારણ કે એઓનો તો એજ ધધો છે. આજે તો એવો વખત છે કે આર્ય સમાજીયો હજારો ઇસલામીઓને કાફર બનાવતા જાય છે તેઓના મુકામલામાં વખત માળવો એકજો તો ને કામ પોને પણ કરતા નથી, અને જેઓ એ કામ લીધું કરે છે તેમનો કીમતી વખત આવાં આવાં જુદાં મોહતાનીની બંધ-ભીથી ખરબાદ કરે છે. એકલે સુન્નત વલ જમાઅતની ઉપર જે ચાર મોહતાનોના આધારે એઓને અહકાર હતો તેનો ખુલાસો અલહમદેલીલ્લાહ બન્ને પક્ષોની કીતાબો ઉપરથી મેં સંપૂર્ણ રીતે કરી નાખ્યો છે. જેમાં હવે કોઈ પણ કલામનો સમાવેશ થઇ શકતો નથી. કીતાબોના આપેલા હવાલા પ્રમાણે જેને એકજો તે કીતાબો મંગાવી એક લે !

એ બીદઅતી બરેલવીઓ ફુન્યામાં કેટલા મોટા મોટા આલીમોને કાફર કલા છે તેનું જે વિખતવાર બયાન જેવું હોય તો ગલ્તઅતુલ્લ હુલ્લ સુરાહાબાદ પગલીક પ્રેસમાં છપાયેલો રિસાલો મંગાવી એક લો. એ કીતાબમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે એણે આલમાએ ઉમ્મતના પચાસ એવા એવા શાનદાર આલીમોને કાફર કલા છે કે તે સાંભળી દીલ કુણ જાય છે. તેમાં સર્વથી પહેલાં સૈયદુત્તાએફા હુઝરત શૈખ અહમદ ફાફક સરહિન્દી મુજદ્દદ અલ્ફે સાની (૨૬) તું નામ એકને તો દીલમાં એક કંપારી આવી જાય છે. એ વગર સુદ્દતી હુત્પુલ્લાહ અલીગઢી સાહેબ, મૈલાના અહમદઅલી સહારનપુરી સાહેબ, ગાજ ઇસમાઇલ શહીદ (૨૬) અને અલ્લામા મોહમ્મદ કાસિમ નાનાતવી (૨૬) ની જેવી પવિત્ર હસ્તીઓ પર એ દોજખી દારોમાએ નાહકનો કેહેર વરસાવી દીધો છે. એ વગર એની કીતાબો જેશે તો તેમાં માત્ર આલમાએ ઉમ્મતને કાફરો સામેત કરવા વગર બીજું કંઈ નથી. જે માણસ એકલે ઇસલામના ઇમામો જેવા મીર સૈયદ શરીફ, તથા કાજી અઝદ, તથા મૈલાના નીઝામી મંજવી, તથા મુલ્લાં જમી જેવાઓને કાફર કહેવાથી ન લજવાયે, તે અમર દેવમંદના થોડાક અથવા બધી જમાઅતને કાફર કહી દે તો તેમાં કંઈ પણ નવાઈ જેવું નથી. એને તો એવી દેવ પડી ગઈ હતી, અને એના નાલાયક અબજુ ચેલાઓને પણ એજ દેવ પડી ગઈ છે.

આહ વસીયુદ્ધમાહ (૨૬) તથા આહ અબદુલ અઝીઝ (૨૬) વિગેરે જેવા મહાન મોહકીસોને યોત્તાનો રિસલોઓમાં કાફેર લખવા હેવટના દરજ્જાની યુમરાહી નથી તો બીજું શું છે? આને તમ્બરા લેખો, તમારા બધાનો, તમારી ચાસોની ઉપરથી સેંકડો દલીલોની સાથે એકલે દેવખંદ તમે ઉપર એવી રીતે કુફ સાબેત કરી, જકે છે કે તમે અમર હાથ રમડી રમડી મરી જાઓ તો પણ તેનો ખરો જવાબ ન આપી શકો. પણ એકલે દેવખંદ એમ ચાહતા નથી કે ઇસલામનો દાએરા તંગ થઈ જાય. એકલે દેવખંદ તો એમ ચાહે છે કે દુન્યામાં સર્વથી મોટી સંખ્યા ઇસલામીઓની થાય, અને નબીયે કરીમ (સલ) સર્વ અબધાઓથી એક મોટી ટોળીને લઈને જન્નતમાં દાખલ થવામાં તે સર્વ ઉપર ફખર હાંસેલ કરે! બીદઅલીઓ! શું તમારા જેવા અબલોના કહેવાથી કોઈ માણસ કાફેર, અથવા મુસલમાન થઈ જવાનો છે? શું જન્નન દોજખના તમે માનિક છો? એ બધો લમ'ડ દીલમાંથી દુર કરી નાંખો! અને અલ્લહ, અને તેના રસુલ (સલ) એ બતાવેલા રસ્તા પ્રમજ્જે હલાલ રોજથી તમારી દોજખ બરો! માત્ર એક તમારું પેટ બરવાને માટે એકલે ઇસલામમાં ફાટકુટતું બી ન વાવે! અને તૌબા કરી લો!

હેવટે હું કહું છું કે તમામ તખરીફ તે સર્વ શક્તિવાન બનને માટે છે કે જે સર્વ ખામીઓથી પવિત્ર છે. અને દુરદ અને સલામતીઓ તેવજી પર ચાઓ કે જેવજીનું યુમારક નામ મોહમ્મદ (સલ) છે. અને તેવજીના દોરનાપર, અને તમામ મોમીનોપર! આમીન,

ઉપકાર.

બારી તઆલાનો લાંબ લાંબ શુક છે કે જેણે આ કામ સુખ નાચીજના હાથે અંભમ આપ્યું. આ તકે જે આહેબોએ કે આ રિસાલો છપાવી સુફત વહેંચવા માટે નાણા સંબંધી જે સમવક કરી આપી છે, તેઓનો પણ ખરા અંતઃકરણ પુર્વક આભર માનું છું.

Z.

મજકુર સરનામે.

જે માણસ જેકે જાનાલું પોસ્ટ સ્ટાંપ મોકલશે તેને આ રિસાલો મુફત
મોકલવામાં આવશે.

મેનેજર.

મદ્રાસ મોહમ્મદીયાહ અરબીયાહ ઇસલામીયા.

રાંદેર છાંદા મુરત.

જાપનાર:-મોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક

જાપવાલું ઠેકાણું:-શ્રી 'અનાવિલ્લ વ્યંજુ' પ્રી-ટી'મ પ્રેસ,

નરાનપુરી ભાવળ, બાજવાળી પેઠા-મુરત.

